

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 30.9.2015 г.
COM(2015) 473 final

2015/0225 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 относно пруденциалните изисквания
за кредитните институции и инвестиционните посредници**

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2015) 185 final}

{SWD(2015) 186 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Осигуряването на нов тласък в развитието на пазара на секюритизации въз основа на надеждни практики ще допринесе за възстановяването на устойчивия растеж и за създаването на работни места в съответствие с приоритетната цел на Комисията. Наличието на обща и висококачествена нормативна уредба на ЕС, която да регламентира този вид финансови инструменти, ще стимулира по-нататъшната интеграция на финансовите пазари в Съюза, ще спомогне за диверсифициране на източниците на финансиране и за мобилизиране на капитал, което на свой ред ще улесни кредитирането на домакинствата и предприятията от страна на кредитните институции. За постигането на тази цел са необходими две стъпки.

Първата е да се разработи обща концептуална рамка за секюритизациите, която да обхване всички участници на пазара на тези инструменти, и да се определи набор от сделки, които отговарят на определени критерии: опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, или „ОПС секюритизации“. Това е предметът на предложението на Комисията за Регламент относно секюритизациите. Втората стъпка е да се измени регулаторната уредба относно секюритизациите в законодателството на ЕС, включително в областта на капиталовите изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, които инициират, спонсорират или инвестират в тези инструменти, така че по отношение на ОПС секюритизациите да бъде възприет един по-чувствителен към риска регулаторен подход.

Това диференцирано регулаторно третиране вече съществува в някои законодателни актове, по-специално в Делегирания акт относно пруденциалните изисквания за ликвидността на банките (коефициент на краткосрочно ликвидно покритие)¹. В допълнение към това сега е необходимо да се измени регулаторното капиталово третиране на секюритизациите в Регламент (ЕС) № 575/2013 („Регламента за капиталовите изисквания“ — РКИ)². Уредбата на секюритизациите, предвидена понастоящем в РКИ, стъпва основно върху стандартите, разработени преди повече от десетилетие от Базелския комитет по банков надзор („БКБН“), в които не се прави разграничение между ОПС секюритизациите и другите по-сложни и по-непрозрачни сделки.

Световната финансова криза разкри редица недостатъци на действащата уредба относно секюритизациите, сред които:

- механично използване на външни рейтинги при определянето на капиталовите изисквания;

¹ Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ L 11, 17.1.2015 г., стр. 1).

² Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

- недостатъчна чувствителност към риска поради липсата на достатъчно рискови фактори в различните подходи за определяне на рисковите тегла;
- проциклични ефекти и сринове при капиталовите изисквания.

За да се преодолеят тези недостатъци и да се засили устойчивостта на институциите при пазарни сътресения, през декември 2014 г.³ БКБН прие препоръка за преразгледана рамка относно секюритизациите („преразгледаната Базелска рамка“). В преразгледаната Базелска рамка е заложена целта за намаляване на сложността на действащите регулаторни капиталови изисквания, по-адекватно отчитане на риска на позициите в секюритизацията, както и осигуряване на възможност на институциите да използват наличната информация така, че да разпределят капиталовите изисквания въз основа на собствени изчисления, като по този начин използват в по-малка степен външните рейтинги. Съгласно преразгледаната Базелска рамка институциите могат да изчисляват капиталовите изисквания за своите секюритизиращи позиции, като използват подходи, организирани в единна йерархия, в която на най-високо равнище е поставен вътрешнорейтинговият подход. Ако дадена институция не може да използва вътрешнорейтинговия подход, тя трябва да използва подхода на външните рейтинги, при условие че на експозицията е присъдена външна кредитна оценка, която отговаря на определени оперативни изисквания. В случай че институцията не може да използва подхода на външните рейтинги поради факта, че се намира в юрисдикция, която не разрешава използването на този подход или защото не разполага с необходимата за прилагането му информация, тя следва да използва стандартизирания подход въз основа на надзорна формула.

В момента преразгледаната Базелска рамка не предвижда по-чувствително от гледна точка на риска третиране на ОПС секюритизациите. Същевременно БКБН понастоящем работи върху включването на критериите относно ОПС секюритизациите, които бяха приети на 23 юли 2015 г. съвместно с Международната организация на комисиите за ценни книжа (IOSCO), в новата уредба⁴. Резултатите от тази дейност не се очакват преди средата на 2016 г.

На европейско равнище в отговор на отправената от Комисията покана за представяне на становища, на 7 юли 2015 г.⁵ Европейският банков орган („ЕБО“) публикува доклад относно допустимите секюритизации, в който препоръчва намаляване на капиталовите изисквания за ОПС секюритизациите до разумно равнище в сравнение със заложените в преразгледаната Базелска рамка изисквания, както и изменение на предвидените в РКИ регулаторни капиталови изисквания за секюритизациите в съответствие с преразгледаната Базелска рамка, за да се преодолеят слабостите на действащите правила. По отношение на ОПС секюритизациите ЕБО понижи параметрите (за калибриране) на трите подхода, разработени от БКБН за целите на преразгледаната Базелска рамка.

³ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d303.pdf>

⁴ <http://www.bis.org/press/p150723.htm>

⁵ Вж. <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

За да бъдат постигнати мащабните цели, които си поставя предложението на Комисията за Регламент относно секюритизациите, а именно осигуряване на нов тласък и по-здрава основа на пазарите на секюритизации, както и превръщането им в безопасен и ефикасен инструмент за финансиране и управление на риска, се предлага предвидените в РКИ регулаторни капиталови изисквания за секюритизациите да бъдат изменени с оглед на:

— прилагането на подходите за изчисляване на регулаторния капитал, установени в преразгледаната Базелска рамка (членове 254 — 268); и

— въвеждането на различни параметри (за калибриране) по отношение на ОПС секюритизациите в съответствие с препоръката на ЕБО (членове 243, 260, 262 и 264).

На първо място и с цел да се премахне чисто механичното използване на външните рейтинги, институциите следва да използват собствени изчисления на регулаторните капиталови изисквания, ако имат разрешение да използват вътрешнорейтинговия подход (IRB) за експозициите от същия вид като базисните за секюритизацията експозиции и ако са в състояние да изчислят регулаторните капиталови изисквания за базисните експозиции по същия начин, както ако тези експозиции не бяха секюритизирани („K_{IRB}“), като във всеки случай е необходимо да се следват някои предварително определени изходни данни („SEC-IRBA“). Институциите, които не могат да използват SEC-IRBA за позициите си в дадена секюритизация, следва да могат да приложат подхода на външните рейтинги при секюритизацията („SEC-ERBA“). При SEC-ERBA капиталовите изисквания следва да се определят за траншовете в секюритизацията съобразно техния външен рейтинг. Когато първите два подхода не могат да се използват или прилагането на SEC-ERBA би довело до регулаторни капиталови изисквания, които са диспропорционални спрямо свързания с базисните експозиции кредитен риск, институциите следва да имат възможност да използват стандартизирания подход при секюритизацията („SEC-SA“). В този случай следва да се използва надзорна формула въз основа на капиталовите изисквания, които биха били изчислени съгласно стандартизирания подход към кредитния риск („SA“) по отношение на базисните експозиции, ако те не бяха секюритизирани („K_{SA}“).

Освен че ще допринесе за активизирането на пазарите на секюритизации, настоящото предложение също така ще позволи на Комисията да играе водеща роля за евентуалното бъдещо развитие в тази област от работата на БКБН, свързана с регулаторното третиране на ОПС секюритизациите, и ще допринесе постигането на целите в тази област да бъде съобразено с перспективата на ЕС.

В срок от 3 години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията ще преразгледа предложения подход към капиталовите изисквания за секюритизиращите експозиции, включително йерархията на методите, като ще вземе под внимание въздействието върху развитието на пазарите на секюритизации, както и необходимостта от запазване на финансовата стабилност в ЕС.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Преразглеждането на заложеното в РКИ регулаторно капиталово третиране на секюритизациите е част от предложението на Комисията за законодателен пакет, който включва Регламента относно секюритизациите и чиято цел е да се определят критериите за ОПС секюритизациите и да се установи общ набор от правила за всички

сектори на финансовите услуги в областите, свързани със запазването на риска, надлежната проверка и изискванията за оповестяване. Развитието на един по-сигурен и по-устойчив пазар на секюритизации в ЕС е основополагащ елемент в проекта за изграждането на съюз на капиталовите пазари и ще допринесе за постигането на целите на този проект, насочени към по-задълбочена интеграция на финансовите пазари и по-диверсифицирани източници на финансиране за икономиката на ЕС.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

В Плана за инвестиции за Европа, представен от Комисията на 26 ноември 2014 г., създаването на устойчив пазар на висококачествени секюритизации бе определено като една от петте области, в които са необходими действия в краткосрочен план. Настоящият регламент за изменение ще допринесе за постигането на приоритетната цел на Комисията да подпомогне създаването на работни места и постигането на устойчив растеж, без да се повтарят грешките отпреди кризата. Освен това тази преразгледана пруденциална уредба ще стимулира по-нататъшната интеграция на финансовите пазари на ЕС и ще спомогне за диверсифициране на източниците на финансиране и за мобилизиране на капитал за предприятия на ЕС. На последно място, преразгледаването на пруденциалните изисквания ще допринесат за постигането на по-ефективно разпределение на капитала и за диверсифициране на портфейлите на инвеститорите, като ще подобри цялостната ефективност на капиталовите пазари в ЕС.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

Правното основание на предложението е член 114, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), с който Европейският парламент и Съветът се оправомощават да приемат мерки за сближаване на законовите, подзаконовите или административните разпоредби на държавите членки, които имат за цел създаването или функционирането на вътрешния пазар.

В изменението съгласно настоящото предложение РКИ се установява хармонизирана пруденциална уредба на ЕС за кредитните институции и инвестиционните посредници, по отношение на които се определят единни и пряко приложими правила, включително в областта на капиталовите изисквания за кредитния риск, свързан със секюритизиращите позиции. Хармонизацията ще осигури равнопоставени условия за дейността на европейските кредитни институции и инвестиционни посредници и ще укрепи доверието в стабилността на институциите в целия ЕС, включително по отношение на дейността им като инвеститори, инициатори или спонсори на пазарите на секюритизации.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Единствено приемането на законодателство на равнището на ЕС може да гарантира, че регулаторното капиталово третиране на секюритизациите е еднакво за всички кредитни институции и инвестиционни посредници, извършващи дейност в повече от една държава членка. Чрез хармонизираните регулаторни капиталови изисквания се осигуряват равноправни условия на конкуренция, намалява се сложността на нормативната уредба, избягват се неоправдани разходи, свързани с изпълнението на изискванията при трансграничните дейности, насърчава се по-нататъшната интеграция на пазарите в ЕС и се допринася за премахването на възможностите за регулаторен арбитраж. Действията на равнището на ЕС също така осигуряват висока степен на финансова стабилност в рамките на ЕС. Поради тези причини регулаторните

капиталови изисквания за секюритизациите са установени в РКИ, а целта, която настоящото предложение си поставя, би могла да бъде постигната само чрез изменение на този регламент. Поради това настоящото предложение е в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност, предвидени в член 5 от ДФЕС.

- **Пропорционалност**

В предложението са включени само целенасочени изменения на РКИ, доколкото са необходими за преодоляване на проблема, описан в раздел 1.

- **Избор на инструмент**

Избраният инструмент е регламент, тъй като предложението изисква изменение на РКИ.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Службите на Комисията проследиха отблизо и взеха участие в работата на редица европейски и международни форуми, и по-специално в съответните направления на работа на ЕБО и БКБН.

През февруари 2015 г. Комисията проведе също така обществена консултация, която обхваща основните елементи на настоящото предложение. Бяха получени мнения от различни респонденти, включително редица заинтересовани страни от банковия сектор (надзорни органи, централни банки, дружества от сектора), които подчертаха широкия консенсус относно необходимостта от действие на равнището на ЕС в тази област и изразиха становище относно специфичните действия, които предстои да бъдат предприети, и относно потенциалните разходи и ползи от тях. Получените в отговор на обществената консултация мнения са обобщени в придружаващата оценка на въздействието. Отделните отговори могат да бъдат намерени на уебсайта на Комисията „EUSurvey“⁶.

Комисията също така проведе отделни консултации с държавите членки на заседанието на Експертната група по банково дело, плащания и застраховане, проведено на 22 юли 2015 г.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Като част от последващите действия във връзка със Зелената книга относно дългосрочното финансиране на европейската икономика⁷ Комисията отправи покана до ЕБО за представяне на становище, като целта бе да събере информация относно установяването на най-подходящите определящи характеристики на ОПС секюритизациите и относно това доколко целесъобразно от пруденциална гледна точка

⁶ Вж. <https://ec.europa.eu/eusurvey/publication/securitisation-2015?language=en>

⁷ Вж. http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9df9914f-6c89-48da-9c53-d9d6be7099fb.0009.03/DOC_1&format=PDF

е предоставянето на диференцирано преференциално третиране на ОПС секюритизациите като стимул за пазарите на тези инструменти в ЕС.

В отговор на това на 7 юли 2015 г. ЕБО публикува доклад относно допустимите секюритизации.

- **Оценка на въздействието**

За изготвянето на настоящото предложение бе извършена оценка на въздействието, която бе обсъждана с междуведомствена ръководна група.

Оценката на въздействието, придружаваща Регламента относно секюритизациите, ясно показва ползите от гледна точка на ефикасността и ефективността на: а) въвеждането на преразгледана нормативна уредба относно капиталовите изисквания за експозициите към секюритизации и б) диференцираното третиране на ОПС секюритизациите, като се отчитат общите цели на законодателния пакет на Комисията относно секюритизациите, т.е. премахване на съществуващите сред инвеститорите предубеждения по отношение на този вид инструменти; отстраняване на регулаторните пречки по отношение на ОПС продуктите; намаляване или премахване на неоснователно високите оперативни разходи за емитентите и инвеститорите. По отношение на капиталовите изисквания въвеждането на ясно разграничение между ОПС секюритизациите и останалите секюритизации ще доведе до редица положителни последици:

- преразгледаната нормативна уредба относно секюритизациите би била по-тясно обвързана с риска и по-балансирана;
- преференциалните капиталови изисквания биха били стимул за банките да спазват диференцираните критерии за ОПС секюритизациите;
- инвеститорите биха били поощрени да се върнат на пазара на секюритизации, тъй като наличието на диференцирана уредба ще бъде ясен сигнал, че рисковете вече са по-добре калибрирани и следователно вероятността от повторно възникване на системна криза би била по-малка.

Докладът относно оценката на въздействието беше представен на Комитета за регулаторен контрол на 17 юни 2015 г. Заседанието на Комитета се проведе на 15 юли 2015 г. Комитетът изрази положително становище по предложените изменения на регулаторното капиталово третиране на институциите, попадащи в обхвата на РКИ.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Настоящото предложение би довело до значително опростяване на пруденциалната регулаторна уредба за капиталовите изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, които инвестират, инициират или спонсорират секюритизации, посредством създаването на единна йерархия на подходите, приложима за всички институции, независимо от начина на изчисляване на капиталовите изисквания за базисните експозиции, както и чрез премахването на някои специфични видове третиране на определени категории секюритизиращи позиции. Това би подобрило сравнимостта между отделните институции и съществено би намалило разходите, свързани с изпълнението на изискванията.

- **Основни права**

Предложението не оказва въздействие върху защитата на основните права.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма никакво отражение върху бюджета.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и разпоредби за мониторинг, оценка и докладване**

Мониторингът на въздействието, което новата уредба оказва, ще се осъществява отблизо в сътрудничество с ЕБО и компетентните надзорни органи въз основа на предвидените в РКИ надзорни изисквания за докладване от страна институциите и изискванията за оповестяване. Мониторингът и оценката на новата уредба ще се извършват също и на глобално равнище, особено що се отнася до БКБН и тази част от неговите задачи.

- **Обяснителни документи (за директиви)**

Не се прилага.

6. ПОДРОБНО РАЗЯСНЕНИЕ НА КОНКРЕТНИТЕ РАЗПОРЕДБИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

а) Взаимодействие и съгласуваност между елементите на пакета

Настоящият регламент е част от един законодателен пакет с предлагания Регламент относно секюритизациите. Както бе посочено от редица заинтересовани страни по време на консултацията, разработването на критерии за ОПС секюритизациите само по себе си не би било достатъчно за постигането на търсената от ЕС цел за съживяване на пазарите на секюритизации, ако то не е придружено от ново пруденциално третиране, включително що се отнася до капиталовите изисквания, което да отразява по-добре специфичните характеристики на тези инструменти.

В настоящото предложение са определени капиталовите изисквания за позициите в секюритизация, включително по-чувствителното към риска третиране на ОПС секюритизациите, докато критериите, на които трябва да отговарят ОПС секюритизациите, наред с други междусекторни разпоредби, се включени в Регламента относно секюритизациите. По-специално в тях са обхванати всички разпоредби, свързани със запазването на риска, надлежната проверка и изискванията за оповестяване, предвидени в част V от РКИ. Това се отнася и за някои определения, включени първоначално в член 4, които са от общ характер и затова са прехвърлени към междусекторната законодателна уредба.

На по-късен етап настоящото предложение ще бъде последвано от изменение на Делегирания акт относно изискването за ликвидно покритие (ИЛП) за кредитните институции, за да се приведе в съответствие с Регламента относно секюритизациите. По-специално ще бъдат изменени критериите за секюритизациите като активи от ниво 2Б по член 13 от Делегирания акт относно ИЛП, за да бъдат съобразени с общите критерии за ОПС секюритизациите, определени в Регламента относно секюритизациите. Посоченият делегиран акт не може да бъде изменен в настоящия

момент, тъй като е необходимо да се премине през друга процедура, както и да се вземат предвид резултатите от законодателните преговори по настоящия пакет.

б) Изчисляване на рисково претегления размер на секюритизиращите позиции

За да се запази и да се подсили вътрешната съгласуваност на текста и неговата цялост, в предложението е заменена цялата глава 5 в трета част, дял II от РКИ, въпреки че в няколко члена са въведени само ограничени промени. По-специално става дума за раздел 2 (Признаване на прехвърляне на значителен риск), част от раздел 3 (Подраздел 1: Общи разпоредби) и раздел 4: (Външни кредитни оценки).

Най-важните промени са в новите членове 254 — 270a. Въз основа на преразгледаната рамка на БКБН се въвежда нова поредица от подходи за изчисляване на рисково претеглените активи за секюритизиращите експозиции. Използването на един или друг подход ще зависи от това с каква информация разполага институцията, която държи секюритизиращата позиция. Тази единна йерархия на подходите ще се прилага както за институциите, използващи стандартизирания метод, така и за тези, които прилагат вътрешнорейтинговия подход по отношение на кредитния риск.

в) Нова йерархия на подходите (нови членове 254 — 270a)

Вътрешнорейтинговият подход (**SEC-IRBA**) заема най-високото равнище в новата йерархия, като основно използва данните от K_{IRB} . K_{IRB} е капиталовото изискване за базисните експозиции при използването на вътрешнорейтинговия подход (усъвършенстван или основен вътрешнорейтингов подход). За да използва SEC-IRBA, банката трябва да разполага със: i) одобрен от надзорния орган вътрешнорейтингов модел за вида базисни експозиции в групата от секюритизации; и ii) достатъчно информация, за да изчисли K_{IRB} . Тъй като съответните ефекти на срока до падежа не могат да бъдат обхванати изцяло само чрез K_{IRB} , при SEC-IRBA срокът до падежа на транша изрично е включен като допълнителен рисков фактор. Определението за срок до падежа на транша се основава на среднопретегления срок до падежа на договорните парични потоци на транша. Вместо да изчислява среднопретегления срок до падежа, на институцията е разрешено просто да използва окончателния задължителен срок до падежа (с прилагането на процентно намаление). Във всички случаи се прилага горна граница от 5 години и долна граница от 1 година.

Ако институцията не може да изчисли K_{IRB} за дадена секюритизираща позиция, тя ще трябва да използва подхода на външните рейтинги (**SEC-ERBA**), за да изчисли размера на рисково претеглените експозиции. Съгласно ERBA рисковите тегла се определят в зависимост от кредитните оценки (или рейтингите по подразбиране), ранга на позицията и нееднородността на групата базисни експозиции. Когато институцията не може да използва SEC-ERBA, вместо него тя следва да използва стандартизирания подход при секюритизация (**SEC-SA**). При SA се използват параметърът K_{SA} , който представлява капиталовото изискване за базисните експозиции съгласно SA, и коефициентът W , който представлява отношение между сумата на общия размер на всички просрочени базисни експозиции от групата към общия размер на базисните експозиции. Когато получените при използването на SEC-ERBA регулаторни

капиталови изисквания са диспропорционални спрямо кредитния риск, свързан с базисните за секюритизацията експозиции, институциите могат директно да приложат SEC-SA за позициите от секюритизацията, което на свой ред може да бъде предмет на последващ преглед от страна на компетентния орган.

Ако за дадена секюритизираща експозиция институцията не може да използва нито SEC-IRBA, нито SEC-ERBA, нито SEC-SA, тя ще трябва да присъди на експозицията рисково тегло от 1 250 %.

И при трите подхода се установява долна граница от 15 % на рисковото тегло за всички секюритизиращи експозиции. Определянето на долна граница на рисковото тегло е обусловено от някои рискове, включително рискът, свързан с модела, и рискът, свързан с представителството, тъй като тези рискове са потенциално по-изявени при секюритизиращите експозиции, отколкото при други категории експозиции, и могат да доведат до известна несигурност при оценките на капитала въпреки като цяло по-изразената чувствителност на новата нормативна уредба към риска.

г) По-голяма чувствителност към риска при третирането на ОПС секюритизациите

Предвижда се и при трите нови подхода за изчисляване на рисково претеглените активи (нови членове 260, 262 и 264) пруденциалното третиране на ОПС секюритизациите да бъде по-чувствително от гледна точка на риска в съответствие с методологията, предложена от ЕБО в доклада относно допустимите секюритизации. Параметрите (за калибриране) на трите подхода са променени за всички траншове с цел намаляване на капиталовите изисквания за позициите в сделки, които отговарят на изискванията за ОПС секюритизации.

Освен преразгледаното калибриране на трите подхода, долната граница за позициите от по-висок ранг в ОПС секюритизациите ще бъде по-ниска — 10 % (вместо 15 %, което ще бъде границата както за подчинените позиции в ОПС секюритизациите, така и за останалите секюритизации, които не са ОПС). Целта на тази по-ниска долна граница е да се изтъкне, въз основа на анализа на ЕБО, че първостепенните траншове в ОПС секюритизациите са показали значително по-добри резултати във времето в сравнение с подчинените допустими траншове, което изцяло се дължи на факта, че характеристиките на ОПС секюритизациите са в състояние съществено да намалят рисковете, свързани с модела и с представителството.

За целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции ОПС секюритизациите, определени в съответствие с Регламента относно секюритизациите, трябва да отговарят на допълнителни изисквания по отношение на базисните експозиции, а именно стандарти, свързани с отпускането на кредити, минимална нееднородност и максимални рискови тегла (RW) съгласно стандартизирания подход. За обезпечените с активи търговски ценни книжа са определени специфични допълнителни критерии.

д) Горни граници

- **Максимално рисково тегло за първостепенните секюритизиращи позиции (нов член 267)**

В рамките на т.нар. „look-through“ подход (подход на подробния преглед) секюритизиращата позиция получава максимално рисково тегло, равно на средното рисково тегло, приложимо към базисните експозиции. Според действащите правила този подход може да се използва за изчисляването на рисково претеглените експозиции на позициите без рейтинг (член 253 от РКИ). В съответствие с преразгледаната рамка на БКБН в момента се предлага възможност подходът на подробния преглед да се използва само за първостепенните секюритизиращи позиции, независимо дали съответната позиция е с рейтинг и независимо от подхода, използван за групата базисни експозиции (SA или IRBA), при условие че банката е в състояние да определи K_{IRB} или K_{SA} за базисните експозиции. От гледна точка на кредитното подобрене, което първостепенните траншове получават от подчинените траншове, дадена институция не би трябвало да е принудена да прилага към първостепенна секюритизираща позиция по-високо рисково тегло, отколкото рисковото тегло, което би определила по отношение на базисните експозиции.

- **Максимални капиталови изисквания (нов член 268)**

По отношение на максималния размер на рисково претеглените експозиции действащите разпоредби предвиждат обща горна граница за институциите, които могат да изчислят K_{IRB} (член 260). Сега се предлага следното: а) това третиране да се запази, т.е. институциите, които използват SEC-IRBA за дадена секюритизираща позиция, могат да определят за нея максимални капиталови изисквания, равни на капиталовото изискване, което съгласно вътрешнорейтинговия подход институциите биха приложили към базисните експозиции, в случай че тези експозиции не бяха секюритизирани; и б) същото третиране да се предостави и на институциите инициатори и спонсори, които използват SEC-ERBA и SEC-SA. Това може да бъде аргументирано въз основа на факта, че от гледна точка на инициатора процесът на секюритизация може да се разглежда като подобен на редуцирането на кредитния риск, т.е. целта е поне част от рисковете на базисните експозиции да се прехвърли на трета страна. От тази гледна точка, ако условията за прехвърляне на значителен риск са изпълнени, то не би било оправдано дадена институция да е принудена да поддържа по-голям капитал след секюритизацията, отколкото преди нея, тъй като рисковете, свързани с базисните експозиции, се редуцират чрез процеса на секюритизация.

е) Премахване на специалното третиране за някои експозиции

С цел допълнително опростяване на нормативната уредба и по-добра съгласуваност на уредбата относно секюритизациите се предлага някои видове специално третиране, предвидени в сега действащия РКИ, да бъдат премахнати:

- траншове за втора или следващи по ред загуби в програмите за обезпечени с активи търговски ценни книжа (настоящ член 254);
- третиране на ликвидни улеснения без рейтинг (настоящ член 255);

- допълнителни капиталови изисквания при секюритизация на револвиращи експозиции с клауза за предсрочно погасяване (настоящ член 256).

ж) Третиране на специфични експозиции

- **Пресекюритизации (нов член 269)**

Единственият възможен подход по отношение на пресекюритизиращите позиции е един по-консервативен вариант на SEC-SA, а долната граница на рисковото тегло ще бъде значително по-висока — 100 %.

- **Първостепенни позиции при секюритизации, свързани с МСП (нов член 270)**

Предвид факта, че основната цел на законодателния пакет относно секюритизациите е да допринесе за генерирането на адекватен финансов поток в подкрепа на икономическия растеж на ЕС и като се има предвид, че МСП представляват гръбнакът на икономиката на ЕС, в настоящия регламент е включена специална разпоредба за секюритизациите, свързани с МСП (член 270). Тя е насочена по-специално към секюритизациите по кредити за МСП, при които кредитният риск, свързан с междинния транш (а в някои случаи и с подчинения транш), е гарантиран от ограничен брой трети страни, включително централното правителство или централната банка на държава членка, или е гарантиран чрез контрагаранция на една от тези страни (тази схема обикновено се определя като „траншова обезпеченост“). Поради значението им за мобилизирането на капитал, който да се използва за по-активно кредитиране на МСП, тези схеми следва да получат по-чувствително към риска третиране, еднакво с предвиденото за ОПС секюритизациите, по отношение на първостепенния транш, задържан от институцията инициатор. За да може да получи такова третиране, секюритизацията трябва да отговаря на редица оперативни изисквания, включително приложимите по отношение на ОПС секюритизациите критерии. Когато при този вид сделки се прилага такъв вид гаранция или контрагаранция, предвиденото в Регламент (ЕС) № 575/2013 преференциално третиране на регулаторния капитал не засягат спазването на нормите в областта на държавната помощ.

з) Други основни елементи

- **Изменения на пета част (Експозиции към прехвърлен кредитен риск)**

Като се има предвид, че в Регламента относно секюритизациите паралелно се въвежда обща уредба от приложими във всички финансови сектори изисквания към институциите инициатори, спонсори и инвеститори, всички разпоредби в пета част (членове 404 — 410) се отменят. Запазва се единствено съдържанието на член 407 (Допълнително рисково тегло) и съответните правомощия на Комисията за приемане на технически стандарти за изпълнение⁸, които са включени в новия член 270 а.

⁸ Регламент за изпълнение (ЕС) № 602/2014 на Комисията от 4 юни 2014 г. за определяне на технически стандарти за изпълнение с цел улесняване на сближаването на надзорните практики във

- **Изменения на член 456**

Предлага се в член 456 да се въведат изменения, с които Комисията да се оправомощи, както вече е оправомощена и по отношение на други категории капиталови изисквания, да приеме делегиран акт, за да отрази евентуални важни промени на международно равнище, по-специално по отношение на работата на БКБН по това направление.

- **Клауза за преразглеждане (член 519 а)**

В срок от три години от датата на влизане в сила на настоящия регламент Комисията ще представи доклад до Съвета и Парламента относно въздействието на новата нормативна уредба за капиталовите изисквания върху пазарите на секюритизации в ЕС. Въз основа на този анализ и като се има предвид международното регулаторно развитие и необходимостта от запазване на финансовата стабилност, Комисията може да предложи допълнителни изменения на Регламента за капиталовите изисквания по отношение на, *inter alia*, йерархията на подходите в съответствие с член 456.

- **Влизане в сила**

Планира се новите разпоредби да влязат в сила на [...].

връзка с прилагането на допълнителни рискови тегла в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 (ОВ L 166, 5.6.2014 г., стр. 22—24)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Секюритизациите са важен елемент от успешното функциониране на финансовите пазари, доколкото допринасят за диверсифициране на източниците на финансиране на институциите и за мобилизиране на регулаторен капитал, който впоследствие може да бъде насочен като подкрепа за предоставянето на други заеми. Освен това секюритизациите предоставят на институциите и другите участници на пазара допълнителни инвестиционни възможности, благодарение на които се постига диверсификация на портфейла и улесняване на потока от финансиране към предприятията и гражданите както в държавите членки, така и на трансгранично ниво. Тези ползи обаче трябва да бъдат сравнени с евентуалните разходи за тях. Както стана ясно по време на първия етап от финансовата криза, започнала през лятото на 2007 г., неразумните практики на пазарите на секюритизации доведоха до съществени заплахи за целостта на финансовата система именно поради прекомерния ливъридж, непрозрачните и сложни структури, водещи до проблеми в ценообразуването, механичното използване на външни рейтинги или несъответствията между интересите на инвеститорите и инициаторите („риск, свързан с представителството“).
- (2) В последните години обемът на емитираните секюритизационни инструменти в Съюза се запази под високите стойности отпреди кризата поради редица причини, сред които и предубеждението, зародило се по отношение на този вид сделки. Възстановяването на пазарите на секюритизации трябва да стъпи върху здрава основа от благоразумни пазарни практики, чрез които повторното възникване на поредицата от обстоятелства, довели до финансовата криза, да

⁹ ОВ С68, 6.3.2012 г., стр. 39.

бъде избегнато. За тази цел в Регламент [Регламента относно секюритизациите] са определени концептуалните елементи на една всеобхватна регулаторна уредба относно секюритизациите, в която са предвидени *ad hoc* критерии за определянето на опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации („ОПС секюритизации“), както и система за надзор, чрез която да се следи за правилното прилагане на тези критерии от страна на инициаторите, спонсорите, емитентите и институционалните инвеститори. Освен това в Регламент [Регламента относно секюритизациите] е предвиден набор от изисквания относно запазването на риска, надлежната проверка и оповестяването, които да бъдат общи за всички сектори на финансовите услуги.

- (3) В съответствие с целите на Регламент [Регламента относно секюритизациите] регулаторните капиталови изисквания, определени в Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на институциите инициатори, спонсори или инвеститори в секюритизации, следва да бъдат изменени, така че да отразяват адекватно специфичните характеристики на ОПС секюритизациите и да бъдат насочени към преодоляване на проявилите се по време на финансовата криза недостатъци на регулаторната уредба, а именно механичното използване на външни рейтинги, прекалено ниските рискови тегла за секюритизационните траншове с висок рейтинг и, обратно, прекалено високите рискови тегла за секюритизационните траншове с нисък рейтинг, както и недостатъчната чувствителност към риска. На 11 декември 2014 г. Базелският комитет по банков надзор (БКБН) публикува документ, озаглавен „Преразглеждане на рамката за секюритизация“ („преразгледана Базелска рамка“), в който са очертани различни изменения в регулаторните капиталови стандарти за секюритизациите с цел преодоляване именно на тези недостатъци. При изменението на Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да се вземат под внимание разпоредбите на преразгледаната Базелска рамка.
- (4) Съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013 всички институции следва да използват едни и същи методи при изчисляването на капиталовите изисквания за позициите си в дадена секюритизация. На първо място и за да се премахне чисто механичното използване на външни рейтинги, институциите следва да използват собствени изчисления на регулаторните капиталови изисквания, ако имат разрешение да използват вътрешнорейтинговия подход (IRB) за експозиции от същия вид като базисните за секюритизацията експозиции и ако са в състояние да изчислят регулаторните капиталови изисквания за базисните експозиции по същия начин, както ако тези експозиции не бяха секюритизирани („K_{IRB}“), като във всеки случай е необходимо да се следват някои предварително определени изходни данни („SEC-IRBA“). Подходът на външните рейтинги при секюритизация („SEC-ERBA“) следва да може да се използва от институциите, които не могат да приложат SEC-IRBA по отношение на позициите си в дадена секюритизация. При SEC-ERBA капиталовите изисквания за секюритизационните траншове следва да се определят съобразно техния външен рейтинг. Когато първите два подхода не могат да се използват или при прилагането на SEC-ERBA биха били получени регулаторни капиталови изисквания, които са диспропорционални спрямо свързания с базисните експозиции кредитен риск, институциите следва да имат възможност да използват стандартизирания подход при секюритизацията („SEC-SA“). В този случай следва да се използва надзорна формула въз основа на капиталовите изисквания, които биха били изчислени съгласно стандартизирания подход към

кредитния риск („SA“) по отношение на базисните експозиции, ако те не бяха секюритизирани („K_{SA}“).

- (5) Рисковете, свързани с представителството и с модела, са по-ясно изразени при секюритизациите, отколкото при другите финансови активи, и са причина за известна несигурност при изчисляването на капиталовите изисквания за секюритизациите, дори след като всички необходими рискови фактори бъдат взети под внимание. За да могат тези рискове да бъдат обхванати адекватно, Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде изменен, като за всички секюритизиращи позиции се предвиди долна граница на рисковото тегло от 15 %. Пресекюритизациите обаче са по-сложни и по-рискови и съответно е необходимо за позициите в тях да се приложи по-консервативен подход при изчисляването на регулаторния капитал, а долната граница на рисковото тегло да бъде 100 %.
- (6) От институциите не следва да се изисква да прилагат към първостепенните позиции рисково тегло, което е по-високо от теглото, което би било определено, ако те пряко притежаваха базисните експозиции, като по този начин се отразява ползата от кредитните подобрения, които първостепенните позиции получават от подчинените траншове в секюритизационната структура. Поради това в Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да се предвиди подходът на подробния преглед (*look-through*), според който на първостепенните секюритизиращи позиции следва да се задава максимално рисково тегло, равно на средното рисково тегло, приложимо спрямо базисните експозиции. Този подход следва да може да се използва независимо дали съответната позиция е с рейтинг или не и независимо от метода, използван за групата от базисни експозиции (стандартизиран подход или вътрешнорейтингов подход), при спазване на определени условия.
- (7) В сега действащата регулаторна уредба е предвидена обща горна граница на размера на рисково претеглените експозиции за институциите, които могат да изчисляват капиталовите изисквания за базисните експозиции чрез вътрешнорейтинговия подход по същия начин, както ако тези експозиции не бяха секюритизирани (K_{IRB}). Доколкото процесът на секюритизация намалява свързания с базисните експозиции риск, тази горна граница следва да важи за всички институции инициатори и спонсори, независимо от подхода, който използват за изчисляване на регулаторните капиталови изисквания за позициите в секюритизацията. .
- (8) Както бе посочено от Европейския банков орган (ЕБО) в „Доклада относно допустимите секюритизации“ от юни 2015 г.¹⁰, емпиричните данни относно неизпълнението и загубите показват, че ОПС секюритизациите показват по-добри резултати в сравнение с другите секюритизации по време на финансовата криза, което свидетелства за факта, че по отношение на ОПС секюритизациите са използвани опростени и прозрачни структури, както и стабилни практики, в резултат на което кредитните и оперативните рискове, както и рисковете, свързани с представителството, намаляват. Следователно е целесъобразно Регламент (ЕС) № 575/2013 да се измени, за да може параметрите за ОПС секюритизациите да бъдат калибрирани така, че рискът да бъде адекватно

¹⁰

Вж.

<https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

отразен съгласно препоръката в доклада на ЕБО, по-специално чрез използване на по-ниско рисково тегло от 10 % за първостепенните позиции.

- (9) Определението за ОПС секюритизации за целите на регулаторните капиталови изисквания съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде ограничено до секюритизациите, при които собствеността на базисните експозиции е прехвърлена на дружество със специална цел („традиционна секюритизация“). Институциите обаче, които задържат първостепенни позиции в синтетични секюритизации, покрити с базисна група от заеми за малки и средни предприятия (МСП), следва да имат възможност да прилагат за тези позиции по-ниските капиталови изисквания, приложими за ОПС секюритизациите, когато този вид трансакции се разглеждат като сделки с високо качество в съответствие с определени строги критерии. По-специално, когато такава подгрупа от синтетични секюритизации се ползва с гаранция или контрагаранция от централното правителство или централната банка на дадена държава членка, преференциалното третиране по отношение на регулаторните капиталови изисквания, което би било предоставено за тях по силата на Регламент (ЕС) № 575/2013, не засяга спазването на нормите в областта на държавната помощ.
- (10) Останалите съдържащи се в Регламент (ЕС) № 575/2013 регулаторни капиталови изисквания за секюритизациите следва бъдат изменени само доколкото са свързани с гореизложеното и единствено с цел да бъдат отразени новата йерархия на подходите и специалните разпоредби за ОПС секюритизациите. По-специално, разпоредбите относно признаването на прехвърляне на значителен риск и изискванията за външните кредитни оценки следва по същество да продължат да се прилагат както досега. Пета част от Регламент (ЕС) № 575/2013 обаче следва да бъде заличена изцяло, с изключение на изискването за поддържане на допълнителни рискови тегла, които следва да бъдат наложени на институциите, нарушаващи разпоредбите на глава 2 от Регламент [Регламента относно секюритизациите].
- (11) В контекста на продължаващия дебат в рамките на БКБН относно ползата от адаптирането на преразгледаната Базелска рамка с цел отчитане на специфичните характеристики на ОПС секюритизациите, Комисията следва да бъде оправомощена да приеме делегиран акт, за да въведе нови изменения в Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на регулаторните капиталови изисквания за секюритизациите с цел да отрази резултатите от тези обсъждания.
- (12) Уместно е измененията на Регламент (ЕС) № 575/2013, предвидени в настоящия регламент, да се прилагат по отношение на секюритизационните инструменти, издадени на датата или след датата, от която се прилага настоящият регламент, както и по отношение на неприключените към тази дата секюритизации. За целите на правната сигурност обаче и за да се сведат до минимум разходите, свързани с този преход, следва да се предостави възможност принципът на завареното положение да се приложи по отношение на неприключените секюритизиращи позиции, които институциите притежават към тази дата, за срок, който изтича на [31 декември 2019 г.] Когато дадена институция използва тази възможност, за неприключените секюритизации следва да продължат да се прилагат регулаторните капиталови изисквания в Регламент (ЕС) № 575/2013 във вида им преди началната дата на прилагане на настоящия регламент.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1 *Изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013*

Регламент (ЕС) № 575/2013 се изменя, както следва:

- (1) Член 4, параграф 1 се изменя, както следва:
 - а) Точки 13 и 14 се заменят със следното:

„13) „инициатор“ означава инициатор съгласно определението в член 2, параграф 3 от [Регламента относно секюритизациите];

14) „спонсор“ означава спонсор съгласно определението в член 2, параграф 5 от [Регламента относно секюритизациите];
 - б) Точки 61 и 63 се заменят със следното:

61) „секюритизация“ означава секюритизация съгласно определението в член 2, параграф 1 от [Регламента относно секюритизациите];

63) „пресекюритизация“ означава пресекюритизация съгласно определението в член 2, параграф 4 от [Регламента относно секюритизациите];
 - в) Точки 66 и 67 се заменят със следното:

66) „дружество със специална цел — секюритизация“ или „ДСЦС“ означава „дружество със специална цел — секюритизация“ или „ДСЦС“ съгласно определението в член 2, параграф 2 от [Регламента относно секюритизациите];

67) „транш“ означава транш съгласно определението в член 2, параграф 6 от [Регламента относно секюритизациите];“
- (2) В член 36, параграф 1, буква к) подточка ii) се заменя със следното:

„ii) секюритизиращи позиции в съответствие с член 244, параграф 1, буква б), член 245, параграф 1, буква б) и член 253;“
- (3) Член 109 се заменя със следното:

„Член 109

Третиране на секюритизиращи позиции

Институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции за позициите, които държат в дадена секюритизация, в съответствие с глава 5.“

- (4) В член 153 параграф 7 се заменя със следното:
 7. „По отношение на закупените вземания от предприятия, възстановяемите отбиви при покупка, обезпеченията или частичните гаранции, осигуряващи защита срещу първа загуба от неизпълнение, загуби от разсейване или и двете, могат да бъдат третирани като траншове за първа по ред загуба по смисъла на глава 5.“
- (5) В член 154 параграф 6 се заменя със следното:

6. „По отношение на закупените вземания от предприятия, възстановяемите отбиви при покупка, обезпеченията или частичните гаранции, осигуряващи защита срещу първа загуба от неизпълнение, загуби от разсейване или и двете, могат да бъдат третирани като траншове за първа по ред загуба по смисъла на глава 5.“

(6) В член 197, параграф 1 буква з) се заменя със следното:

з) „секюритизиращи позиции, които не са пресекюритизиращи и за които се прилага рисково тегло от 100 % или по-ниско в съответствие с членове 261 — 264;“

(7) В трета част, дял II глава 5 се заменя със следното:

„ГЛАВА 5

РАЗДЕЛ 1

ОПРЕДЕЛЕНИЯ И КРИТЕРИИ ЗА ОПС СЕКЮРИТИЗАЦИИ

Член 242

Определения

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

- (1) „опция за предсрочно погасяване“ означава предвидена в договор възможност, позволяваща на инициатора да поиска прекратяване на секюритизиращите позиции преди погасяването на всички секюритизирани експозиции, като изкупи обратно оставащите базисни експозиции в групата — при традиционните секюритизации, или като прекрати кредитната защита — при синтетичните секюритизации, ако и в двата случая остатъчният размер на базисните експозиции спадне до предварително определено ниво или под него;
- (2) „лихвен елемент за кредитно подобрение“ означава балансов актив, който представлява оценка на паричните потоци във връзка с бъдеща печалба от лихвения марж и който е подчинен транш в секюритизацията;
- (3) „ликвидно улеснение“ означава секюритизиращата позиция, произтичаща от договорно споразумение за финансиране, което осигурява редовното изплащане на паричните потоци към инвеститорите;
- (4) „позиция без рейтинг“ означава секюритизираща позиция, която няма призната кредитна оценка от АВКО, съгласно посоченото в раздел 4;
- (5) „позиция с рейтинг“ означава секюритизираща позиция, която има призната кредитна оценка от АВКО, съгласно посоченото в раздел 4;
- (6) „първостепенна секюритизираща позиция“ означава позиция, покрита или обезпечена с първото по ред вземане към всички базисни експозиции, като за тази цел не се вземат предвид сумите, дължими по лихвени или валутни дериватни договори, такси и други подобни плащания;
- (7) „група по вътрешнорейтинговия подход“ означава група от базисни експозиции от вид, за който на институцията е разрешено да използва вътрешнорейтинговия подход и тя е в състояние да изчисли размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с глава 3 за всички тези експозиции;

- (8) „група по стандартизирания подход“ означава група от базисни експозиции, за които институцията:
- а) няма разрешение да използва вътрешнорейтинговия подход при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с глава 3;
 - б) не е в състояние да определи K_{IRB} ;
 - в) поради други причини няма разрешение от своя компетентен орган да използва вътрешнорейтинговия подход;
- (9) „смесена група“ означава група от базисни експозиции от вид, за който на институцията е разрешено да използва вътрешнорейтинговия подход и тя е в състояние да изчисли размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с глава 3 за някои експозиции, но не за всички;
- (10) „кредитно подобрение“ означава споразумение, с което се предоставя подкрепа за дадена секюритизираща позиция и което служи за повишаване на вероятността секюритизиращата позиция да бъде погасена;
- (11) „свърхобезпечаване“ означава всяка форма на кредитно подобрение, при което базисните експозиции имат стойност, която е по-висока от стойността на секюритизиращите позиции;
- (12) „ОПС секюритизация“ означава секюритизация, която отговаря на изискванията, установени в глава 3 от [Регламента относно секюритизациите] и на изискванията, определени в член 243;
- (13) „програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа“ означава програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 7 от [Регламента относно секюритизациите];
- (14) „традиционна секюритизация“ означава традиционна секюритизация съгласно определението в член 2, параграф 9 от [Регламента относно секюритизациите];
- (15) „синтетична секюритизация“ означава синтетична секюритизация съгласно определението в член 2, параграф 10 от [Регламента относно секюритизациите];
- (16) „револвираща експозиция“ означава револвираща експозиция съгласно определението в член 2, параграф 15 от [Регламента относно секюритизациите];
- (17) „клауза за предсрочно погасяване“ означава клауза за предсрочно погасяване съгласно определението в член 2, параграф 17 от [Регламента относно секюритизациите];“
- (18) „транш за първа загуба“ означава транш за първа загуба съгласно определението в член 2, параграф 18 от [Регламента относно секюритизациите];
- (19) „обслужващо предприятие“ означава обслужващо предприятие съгласно определението в член 2, параграф 13 от [Регламента относно секюритизациите];

Критерии за ОПС секюритизациите

(1) Позициите в програми за обезпечени с активи търговски ценни книжа се считат за позиции в ОПС секюритизации за целите на членове 260, 262 и 264, когато са изпълнени следните условия:

- а) за всички сделки в рамките на програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа базисните експозиции при иницирирането отговарят на условията, според които може да им бъде присъдено, съгласно стандартизирания подход и като се отчита всяко приемливо редуциране на кредитния риск, рисково тегло, равно на или по-ниско от 75 % на база отделна експозиция, когато експозицията е експозиция на дребно, или равно на 100 % за всички останали експозиции;
- б) съвкупната стойност на всички експозиции към един длъжник по дадена програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа не надвишава 1 % от съвкупната стойност на всички експозиции в рамките на програмата към момента, в който експозициите са добавени към нея. За целите на това изчисление заемите или лизингите за група от свързани клиенти по член 4, параграф 1, точка 39 се считат за експозиции към един длъжник.

По отношение на търговските вземания буква б) не се прилага в случаите, в които кредитният риск на тези търговски вземания е изцяло покрит чрез приемлива кредитна защита в съответствие с глава 4, при условие че в този случай доставчикът на защитата е институция, застрахователно предприятие или презастрахователно предприятие. За целите на настоящата алинея при определянето на това дали търговските вземания са изцяло покрити, се използва само делът от тях, който остава след отчитане на ефекта от евентуални отстъпки от покупната цена.

(2) Позициите в секюритизация, различна от програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа, се считат за позиции в ОПС секюритизации за целите на членове 260, 262 и 264, когато са изпълнени следните условия:

- а) базисните експозиции са иницирирани в съответствие с надеждни и разумни критерии за предоставяне на кредити, както се изисква в член 79 от Директива 2013/36/ЕС;
- б) към момента на включването в секюритизацията съвкупната стойност на всички експозиции в групата към даден отделен длъжник не надвишава 1 % от съвкупната стойност на остатъчните експозиции в групата от базисни експозиции. За целите на това изчисление заемите или лизингите за група от свързани клиенти по член 4, параграф 1, точка 39 се считат за експозиции към един длъжник;
- в) към момента на включването им в секюритизацията базисните експозиции отговарят на условията, според които може да им бъде присъдено, съгласно стандартизирания подход и като се отчита всяко приемливо редуциране на кредитния риск, рисково тегло, равно на или по-малко от:
 - и) 40 % на база претеглената спрямо стойността на експозициите средна стойност за портфейла, когато експозициите са заеми,

обезпечени с жилищни ипотeki, или изцяло гарантирани жилищни заеми, както е посочено в член 129, параграф 1, буква д);

ii) 50 % на база отделни експозиции, когато експозицията е заем, обезпечен с търговска ипотека;

iii) 75 % на база отделни експозиции, когато експозицията е експозиция на дребно;

iv) 100 % на база отделни експозиции за всички останали експозиции;

- г) когато се прилага буква в), подточки i) и ii), заемите, обезпечени с по-ниски по ранг права по обезпечението за даден актив, се включват в секюритизацията само ако всички заеми, обезпечени с по-високи по ранг права по обезпечението за този актив, също са включени в секюритизацията;
- д) когато се прилага буква в), подточка i) съотношението на размера на заема към стойността на обезпечението, измерено в съответствие с член 129, параграф 1, буква г), подточка i) и член 229, параграф 1, е под 100 % за всички заеми в групата от базисни позиции.

РАЗДЕЛ 2

ПРИЗНАВАНЕ НА ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ЗНАЧИТЕЛЕН РИСК

Член 244

Традиционна секюритизация

- (1) Институцията — инициатор на традиционна секюритизация, може да изключи базисните експозиции от изчислението на рисково претегления размер на експозициите и размера на очакваната загуба, ако е изпълнено едно от следните две условия:
- а) значителна част от кредитния риск, свързан с базисните експозиции, е прехвърлен на трети страни;
 - б) институцията инициатор прилага рисково тегло от 1 250 % спрямо всички секюритизиращи позиции, които държи в секюритизацията, или приспада тези секюритизиращи позиции от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к).
- (2) Счита се, че е прехвърлен значителен кредитен риск, когато е налице един от следните случаи:
- а) размерът на рисково претеглените експозиции на междинните траншове в секюритизацията, които институцията инициатор държи в секюритизацията, не надхвърля 50 % от размера на рисково претеглените експозиции на всички междинни траншове в тази секюритизация;
 - б) институцията инициатор не държи повече от 20 % от стойността на експозицията на транша за първа загуба в секюритизацията, при условие че са изпълнени следните условия:

- i) инициаторът може да докаже, че стойността на експозицията на транша за първа загуба в значителна степен надвишава обоснованата оценка на очакваната загуба по базисните експозиции;
- ii) в секюритизацията няма междинни траншове.

Когато евентуалното намаление на размера на рисково претеглените експозиции, което институцията инициатор би постигнала чрез секюритизацията съгласно букви а) или б), не е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни, компетентните органи могат да преценят за всеки конкретен случай, че не е налице прехвърляне на значителен кредитен риск на трети страни.

За целите на настоящия параграф дадена позиция в секюритизация се счита за междинен транш в секюритизацията, ако отговаря на следните изисквания:

- а) рисковото ѝ тегло е по-ниско от 1 250 % в съответствие с настоящия раздел или, при липса на позиция с такова рисково тегло, тя е с по-висок ранг от транша за първа загуба; и
- б) тя е подчинена на първостепенната секюритизираща позиция.

- (3) Чрез дерогация от параграф 2 компетентните органи могат да разрешат на институциите инициатори да признаят прехвърлянето на значителен кредитен риск при дадена секюритизация, ако във всеки един случай институцията инициатор може да докаже, че намаляването на капиталовите изисквания, което инициаторът постига чрез секюритизацията, е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни. Разрешение може да получат само институциите, които отговарят на изброените по-долу условия:

- а) институцията разполага с адекватни политики за вътрешно управление на риска и с методологии за оценка на прехвърлянето на кредитен риск;
- б) институцията е взела под внимание всяко прехвърляне на кредитен риск на трети страни за целите на вътрешното управление на риска, както и при разпределението на вътрешния капитал.

- (4) В допълнение към изискванията, посочени в параграфи 1 — 3, се прилагат следните условия:

- а) документацията по сделката отразява икономическата същност на секюритизацията;
- б) секюритизиращите позиции не представляват задължения за плащане от страна на институцията инициатор;
- в) базисните експозиции са поставени извън обсега на институцията инициатор и нейните кредитори по начин, който отговаря на изискването, посочено в член 6, параграф 2, буква а) от [Регламента относно секюритизациите];
- г) институцията инициатор не запазва контрол върху базисните експозиции. Счита се, че контролът върху базисните експозиции е запазен, ако инициаторът има право да изкупи обратно от поемателя вече прехвърлените експозиции, за да реализира произтичащите от тях доходи, или ако по друг начин от него се изисква да поеме обратно прехвърления риск. Запазването на правата или задълженията във връзка с

обслужването на базисните експозиции от страна на институцията инициатор само по себе си не представлява контрол върху експозициите;

д) документацията относно секюритизацията не съдържа клаузи или условия, които:

i) изискват от институцията инициатор да промени базисните експозиции, за да подобри средното качество на групата;

ii) предвиждат увеличаване на дохода, платим на държателите на позиции, или по друг начин подобряват позициите в секюритизацията в случай на влошаване на кредитното качество на базисните експозиции;

е) когато е приложимо, в документацията по сделката ясно се посочва фактът, че инициаторът или спонсорът могат само да купят или да изкупят обратно секюритизиращи позиции, или да изкупят обратно, да реструктурират или да заместят базисните експозиции извън договорните си задължения, когато тези договорености се изпълняват в съответствие с преобладаващите пазарни условия и страните по тях действат в свой интерес като свободни и независими страни (сделка между несвързани лица);

ж) когато е налице опция за предсрочно погасяване, тя също отговаря на следните условия:

i) може да бъде упражнена по преценка на институцията инициатор;

ii) може да бъде упражнена само когато 10 % или по-малко от първоначалната стойност на базисните експозиции останат непогасени;

iii) няма за цел да избегне разпределянето на загуби по позиции с кредитни подобрения или по други позиции, държани от инвеститорите, нито е предназначена да предоставя кредитно подобрение по друг начин.

з) институцията инициатор е получила квалифицирано правно становище, което потвърждава, че секюритизацията отговаря на условията, определени в букви б) — ж) от настоящия параграф;

(5) Компетентните органи информират ЕБО за всички случаи, в които са решили, че евентуалното намаление на размера на рисковото претеглените експозиции не е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни в съответствие с параграф 2, както и за случаите, в които институциите са избрали да приложат разпоредбите на параграф 3.

(6) ЕБО следи различните практики за надзор във връзка с признаването на прехвърляне на значителен риск при традиционните секюритизации в съответствие с настоящия член и докладва констатациите си на Комисията до 31 декември 2017 г. Ако е целесъобразно, и след като вземе предвид доклада на ЕБО, Комисията може да приеме делегиран акт за допълнително уточняване на следните аспекти:

а) условията за прехвърляне на значителен кредитен риск на трети страни в съответствие с параграфи 2, 3 и 4;

- б) тълкуването на понятието „прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни“ за целите на оценката от страна на компетентните органи, предвидена в предпоследната алинея на параграфи 2 и 3;
- в) изискванията за оценка от страна на компетентните органи на секюритизационните сделки, по отношение на които инициаторът желае да получи признаване на прехвърлянето на значителен кредитен риск на трети страни в съответствие с параграф 2 или параграф 3.

Член 245

Синтетична секюритизация

- (1) Институцията — инициатор на синтетична секюритизация, може да изчисли рисково претегления размер на експозициите и, според случая, размера на очакваните загуби, за секюритизирани експозиции в съответствие с член 251, когато е изпълнено едно от следните условия:
 - а) значителен кредитен риск е прехвърлен на трети страни чрез обезпечена кредитна защита или чрез кредитна защита с гаранции;
 - б) институцията инициатор прилага рисково тегло от 1 250 % спрямо всички секюритизиращи позиции, които задържа в секюритизацията, или приспада тези секюритизиращи позиции от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к).
- (2) Счита се, че е прехвърлен значителен кредитен риск, когато е налице един от следните случаи:
 - а) размерът на рисково претеглените експозиции на междинните траншове в секюритизацията, които институцията инициатор държи в секюритизацията, не надхвърля 50 % от размера на рисково претеглените експозиции на всички междинни траншове в тази секюритизация;
 - б) институцията инициатор не държи повече от 20 % от стойността на експозицията на транша за първа загуба в секюритизацията, при условие че са изпълнени следните условия:
 - i) инициаторът може да докаже, че стойността на експозицията на транша за първа загуба в значителна степен надвишава обоснованата оценка на очакваната загуба по базисните експозиции;
 - ii) в секюритизацията няма междинни траншове.

Когато евентуалното намаление на размера на рисково претеглените експозиции, което институцията инициатор би постигнала чрез секюритизацията, не е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни, компетентните органи могат да преценят за всеки конкретен случай, че не е налице прехвърляне на значителен кредитен риск на трети страни.

За целите на настоящия параграф дадена позиция в секюритизация се счита за междинен транш в секюритизацията, ако отговаря на изискванията, определени в член 244, параграф 2, последна алинея:

- (3) Чрез дерогация от параграф 2 компетентните органи могат да разрешат на институциите инициатори да признаят прехвърлянето на значителен кредитен

риск при секюритизацията, ако във всеки един случай институцията инициатор може да докаже, че намаляването на капиталовите изисквания, което инициаторът постига чрез секюритизацията, е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни. Разрешение получават само институциите, които отговарят на всички изброени по-долу условия:

- а) институцията разполага с адекватни политики за вътрешно управление на риска и с методологии за оценка на прехвърлянето на риск;
 - б) институцията е отчетла всяко прехвърляне на кредитен риск на трети страни за целите на вътрешното управление на риска и за разпределението на вътрешния капитал.
- (4) В допълнение към изискванията, посочени в параграфи 1 — 3, се прилагат следните условия:
- а) документацията по сделката отразява икономическата същност на секюритизацията;
 - б) кредитната защита, чрез която се прехвърля кредитният риск, отговаря на изискванията на член 249;
 - в) документацията относно секюритизацията не съдържа клаузи или условия, които:
 - i) установяват значими прагове на същественост, под които кредитната защита не се счита за изискуема в случай на настъпване на кредитно събитие;
 - ii) позволяват прекратяване на защитата в случай на влошаване на кредитното качество на базисните експозиции;
 - iii) изискват от институцията инициатор да промени структурата на базисните експозиции, за да подобри средното качество на групата;
 - iv) предвиждат увеличаване на цената на кредитната защита на институцията или на дохода, платим на държателите на позиции в секюритизацията, в случай на влошаване на кредитното качество на групата базисни експозиции;
 - г) кредитната защита може да бъде реализирана във всички относими юрисдикции;
 - д) когато е приложимо, в документацията по сделката се ясно се посочва фактът, че инициаторът или спонсорът може само да купи или да изкупи обратно секюритизиращи позиции или да изкупи обратно, да реструктурира или да замести базисните експозиции извън договорните си задължения, когато такива сделки се изпълняват в съответствие с преобладаващите пазарни условия и страните по тях действат в свой интерес като свободни и независими страни (сделка между несвързани лица);
 - е) когато е налице опция за предсрочно погасяване, тя отговаря на всяко едно от следните условия:
 - i) може да бъде упражнена по преценка на институцията инициатор;

- ii) може да бъде упражнена само когато 10 % или по-малко от първоначалната стойност на базисните експозиции останат непогасени;
 - iii) няма за цел да се избегне разпределянето на загуби по позиции с кредитни подобрения или по други позиции, държани от инвеститорите в секюритизацията, нито е предназначена да предоставя кредитно подобрение по друг начин.
- ж) институцията инициатор е получила квалифицирано правно становище, което потвърждава, че секюритизацията отговаря на условията, определени в букви б) — е) от настоящия параграф;
- (5) Компетентните органи информират ЕБО за случаите, в които са решили, че евентуалното намаление на размера на рисково претеглените експозиции не е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни в съответствие с параграф 2, както и за случаите, в които институциите са избрали да приложат разпоредбите на параграф 4.
- (6) ЕБО следи различните практики за надзор във връзка с признаването на прехвърляне на значителен риск при синтетичните секюритизации в съответствие с настоящия член и докладва констатациите си на Комисията до 31 декември 2017 г. Ако е целесъобразно, и след като вземе предвид доклада на ЕБО, Комисията може да приеме делегиран акт за допълнително уточняване на следните въпроси:
- а) условията за прехвърляне на значителен кредитен риск на трети страни в съответствие с параграфи 2, 3 и 4;
 - б) тълкуването на понятието „прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни“ за целите на оценката от страна на компетентните органи, предвидена в предпоследната алинея на параграфи 2 и 3;
 - в) изискванията за оценка от страна на компетентните органи на секюритизационните сделки, по отношение на които инициаторът желае да получи признаване на прехвърлянето на значителен кредитен риск на трети страни в съответствие с параграф 2 или параграф 3.

Член 246

Оперативни изисквания относно клаузите за предсрочно погасяване

Когато секюритизацията включва револвиращи експозиции и клаузи за предсрочно погасяване или други подобни разпоредби, се счита, че институцията инициатор е прехвърлила значителен кредитен риск само когато са изпълнени определените в членове 244 и 245 изисквания, а след активирането ѝ клаузата за предсрочно погасяване:

- а) не подчинява първостепенните или равностойните по ранг вземания на институцията по базисните експозиции спрямо вземанията на други инвеститори;
- б) не подчинява допълнително вземането на институцията по базисните експозиции спрямо вземанията на други страни;
- в) не увеличава по друг начин експозицията на институцията към загуби, свързани с базисните револвиращи експозиции.

РАЗДЕЛ 3

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАЗМЕРА НА РИСКОВО ПРЕТЕГЛЕНИТЕ ЕКСПОЗИЦИИ

ПОДРАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 247

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции

- (1) Когато в съответствие с раздел 2 институцията инициатор е прехвърлила значителен кредитен риск, свързан с базисните експозиции на секюритизацията, тази институция може:
 - а) при традиционна секюритизация — да изключи базисните експозиции от изчислението на размера на рисково претеглените експозиции и, когато е приложимо, от размера на очакваните загуби;
 - б) при синтетична секюритизация — да изчисли размера на рисково претеглените експозиции и, когато е приложимо, размера на очакваните загуби, по отношение на базисните експозиции в съответствие с членове 251 и 252.
- (2) Когато институцията инициатор е взела решение да приложи параграф 1, тя изчислява размера на рисково претеглените експозиции по настоящата глава за позициите, които тя евентуално държи в секюритизацията.

Когато институцията инициатор не е прехвърлила значителен кредитен риск или е взела решение да не прилага параграф 1, тя продължава да включва базисните експозиции в изчислението на размера на рисково претеглените експозиции така, както ако те не бяха секюритизирани.
- (3) Когато е налице експозиция към позиции в различни траншове от една секюритизация, експозицията към всеки транш се третира като отделна секюритизираща позиция. Счита се, че доставчиците на кредитна защита по секюритизиращи позиции държат позиции в секюритизацията. Секюритизиращите позиции включват експозиции към секюритизация, произтичаща от лихвени или валутни дериватни договори, които институцията е сключила при сделката.
- (4) Освен в случаите, в които секюритизиращата позиция е приспадната от базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к), размерът на рисково претеглената експозиция се включва в общия размер на рисково претеглените експозиции на институцията за целите на член 92, параграф 3.
- (5) Размерът на рисково претеглените експозиции на секюритизиращата позиция се изчислява, като стойността на експозицията, изчислена в съответствие с член 248, се умножи по съответното общо рисково тегло.
- (6) Общото рисково тегло се определя като сбор от рисковото тегло, посочено в настоящата глава, и евентуалното допълнително рисково тегло в съответствие с член 270а.

Стойност на експозицията

- (1) Стойността на експозицията при секюритизиращите позиции се изчислява по следния начин:
- а) стойността на експозицията на дадена балансова секюритизираща позиция е нейната счетоводна стойност, която остава, след като към секюритизиращата позиция бъдат приложени съответните корекции за кредитен риск съгласно член 110;
 - б) стойността на експозицията на дадена задбалансова секюритизираща позиция е номиналната ѝ стойност минус приложимите корекции за кредитен риск в съгласно член 110, умножена по съответния конверсионен коефициент, както е определено в настоящата глава. Освен ако не е посочено друго, конверсионният коефициент е 100 %;
 - в) стойността на експозицията за кредитен риск от контрагента по секюритизираща позиция, произтичаща от дериватен инструмент, посочен в приложение II, се определя в съответствие с глава 6.

- (2) Когато институцията притежава две или повече припокриващи се позиции в секюритизация, тя включва само една от тях в изчислението на размера на рисково претеглените експозиции.

Когато позициите частично се припокриват, институцията може да раздели позицията на две части и да признае припокриването по отношение на една от частите, но само в съответствие с първа алинея. Институцията може също така да третира позициите като напълно припокриващи се, като за да изчисли капитала, тя разширява позицията, от която произтича по-голям размер на рисково претеглените експозиции.

Институцията може също да отчете припокриване между капиталовите изисквания за специфичен риск на позиции в търговския портфейл и капиталовите изисквания за секюритизиращите позиции в банковия портфейл, при условие че институцията може да изчисли и сравни капиталовите изисквания за съответните позиции.

За целите на настоящия параграф две позиции се считат за припокриващи се, когато те взаимно се уравновесяват по такъв начин, че институцията може да компенсира загубите, произтичащи от едната позиция, чрез изпълнението на задълженията по другата.

- (3) Когато по отношение на позициите в обезпечени с активи търговски книжа се прилага член 270в, институцията може да използва рисковите тегла, определени за ликвидното улеснение, за да изчисли размера на рисково претеглената експозиция за обезпечените с активи търговски книжа, при условие че ликвидното улеснение покрива 100 % от емитираните по програмата търговски книжа и че то е равностойно по ранг на обезпечените с активи търговски книжа, така че те образуват припокриваща се позиция. Институцията уведомява компетентните органи, когато прилага разпоредбите по настоящия параграф. За целите на определянето на 100-процентното покритие, определено в настоящия параграф, институцията може да вземе под внимание и други ликвидни улеснения в програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа, при условие че те образуват припокриваща се позиция с обезпечените с активи търговски ценни книжа.

Признаване на редуцирането на кредитния риск при секюритизиращи позиции

- (1) Дадена институция може да признае обезпечената кредитна защита или кредитната защита с гаранции, получена по отношение на дадена секюритизираща позиция, когато са изпълнени изискванията за редуциране на кредитния риск, определени в настоящата глава и в глава 4.
- (2) Приемливата обезпечена кредитна защита се ограничава до финансовите обезпечения, които отговарят на изискванията на глава 2 за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции, както е посочено в глава 4, като признаването на редуцирането на кредитния риск зависи от спазването на съответните изисквания, установени в глава 4.

Приемливата кредитна защита с гаранции и доставчиците на кредитна защита с гаранции се ограничават до онези от тях, които отговарят на условията по глава 4, като признаването на редуцирането на кредитния риск зависи от спазването на съответните изисквания, установени в глава 4.
- (3) Чрез дерогация от параграф 2, приемливите доставчици на кредитна защита с гаранции, изброени в член 201, параграф 1, букви а) — з), имат кредитна оценка от призната АВКО, съответстваща на втора или по-благоприятна от нея степен на кредитно качество към момента на първото признаване на кредитната защита, и на трета или по-благоприятна от нея степен на кредитно качество за периода след това. Изискването, посочено в настоящата алинея, не се прилага за квалифицираните централни контрагенти.

Институциите, на които е позволено да прилагат вътрешнорейтинговия подход за пряка експозиция към доставчика на защита, могат да определят приемливостта по първата алинея, като сравнят вероятността за неизпълнение на доставчика на защита с вероятността за неизпълнение, съответстваща на посочените в член 136 степени на кредитно качество.
- (4) Чрез дерогация от параграф 2 ДСЦС са приемливи доставчици на защита, ако са изпълнени всички изброени по-долу условия:
 - а) ДСЦС притежават активи, които отговарят на изискванията за приемливо финансово обезпечение в съответствие с глава 4;
 - б) активите, посочени в буква а), не са предмет на вземания или условни вземания от по-висок или равностоен ранг в сравнение с вземанията или условните вземания на институцията, която получава кредитната защита с гаранции; и
 - в) всички изисквания за признаването на финансовите обезпечения по глава 4 са изпълнени.
- (5) За целите на настоящия параграф размерът на защитата, коригиран за валутни и падежни несъответствия съгласно разпоредбите на глава 4 (GA), се ограничава до коригираната за променливост пазарна стойност на тези активи, а рисковото тегло на експозициите към доставчика на защитата, определено съгласно стандартизирания подход (g), се определя като среднопретегленото рисково тегло, което би било приложимо за тези активи като финансово обезпечение съгласно стандартизирания подход.
- (6) Когато секюритизиращата позиция се ползва от пълна кредитна защита, се прилагат следните изисквания:

- а) институцията, която предоставя кредитна защита, изчислява размера на рисково претеглените експозиции за секюритизиращата позиция, ползваща се от кредитна защита, в съответствие с подраздел 3, все едно че тя пряко държи тази позиция;
 - б) институцията, която купува защита, изчислява размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с глава 4.
- (7) При частична защита се прилагат следните изисквания:
- а) институцията, която предоставя кредитна защита, третира частта от позицията, ползваща се от кредитна защита, като секюритизираща позиция, и изчислява размера на рисково претеглените експозиции, все едно че тя пряко държи тази позиция, в съответствие с подраздел 3 и при спазване на условията по параграфи 8 и 9;
 - б) институцията, която купува кредитна защита, изчислява размера на рисково претеглените експозиции за защитената позиция, посочена в буква а), в съответствие с глава 4. Институцията третира частта от секюритизиращата позиция, която не се ползва от кредитна защита, като отделна секюритизираща позиция, и изчислява размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с подраздел 3 при спазване на условията по параграфи 8 и 9;
- (8) Институциите, които използват вътрешнорейтинговия подход при секюритизация (SEC-IRBA) или стандартизирания подход при секюритизацията (SEC-SA) съгласно подраздел 3, определят началната точка на загуба (A) и крайната точка на загуба (D) поотделно за всяка позиция, получена в съответствие с параграф 7, по същия начин, както ако те бяха емитирани като отделни секюритизиращи позиции към момента на инициране на сделката. Стойността на K_{IRB} или съответно на K_{SA} се изчислява, като се вземе предвид първоначалната група от базисните за секюритизацията експозиции.
- (9) Институциите, използващи подхода на външните рейтинги при секюритизация (SEC-ERBA) съгласно подраздел 3, изчисляват на размера на рисково претеглените експозиции за позициите, получени в съответствие с параграф 7, както следва:
- а) когато дериватната позиция е от по-висок ранг, тя получава рисковото тегло на първоначалната секюритизираща позиция;
 - б) когато дериватната позиция е от по-нисък ранг, може да ѝ бъде присъден рейтинг по подразбиране в съответствие с член 261, параграф 7. Когато не може да се присъди рейтинг по подразбиране, институцията прилага по-високото от двете рискови тегла, произтичащи от:
 - i) прилагането на SEC-SA в съответствие с параграф 8 и подраздел 3; или
 - ii) рисковото тегло на първоначалната секюритизираща позиция по SEC-ERBA.

Член 250
Непряка подкрепа

- (1) Извън обхвата на договорните си задължения институциите инициатори, които в съответствие с раздел 2 са прехвърлили значителен кредитен риск, свързан с базисните експозиции на секюритизацията, както и институциите спонсори, не могат да предоставят подкрепа за секюритизацията с цел намаляване на потенциалните или реалните загуби за инвеститорите.
- (2) Дадена сделка не се счита за подкрепа за целите на параграф 1, ако сделката е била надлежно взета предвид при оценката на значителното прехвърляне на риск и двете страни са изпълнили сделката, действайки в свой собствен интерес като свободни и независими страни (сделка между несвързани лица). За тази цел институцията извършва пълен кредитен преглед по сделката и взема предвид най-малко всеки един от следните аспекти:
 - а) цената на обратно изкупуване;
 - б) капиталовата и ликвидната позиция на институцията преди и след обратното изкупуване;
 - в) показателите на базисните експозиции;
 - г) показателите на секюритизиращите позиции;
 - д) въздействието на подкрепата върху загубите, които инициаторът очаква да понесе в сравнение с инвеститорите.
- (3) Институцията инициатор и институцията спонсор уведомяват компетентния орган за всяка сделка, сключена във връзка със секюритизацията в съответствие с параграф 2.
- (4) В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО издава насоки относно същността на понятието „сделка между несвързани лица“ за целите на настоящия член и във връзка със сделките, които не са структурирани с цел предоставяне на подкрепа.
- (5) Ако дадена институция инициатор или институция спонсор не успее да изпълни изискванията по параграф 1 по отношение на дадена секюритизация, институцията включва всички базисни експозиции на тази секюритизация при изчисляването на размера на рисковото претеглените експозиции така, както ако те не бяха секюритизирани. Институцията също така оповестява информацията относно:
 - а) факта, че е предоставила подкрепа за секюритизацията в нарушение на параграф 1; и
 - б) въздействието на предоставената подкрепа по отношение на капиталовите изисквания.

Член 251

Изчисляване на размера на рисковото претеглените експозиции, секюритизирани при синтетична секюритизация, от страна на институцията инициатор

- (1) За целите на изчисляването на размера на рисковото претеглените базисни експозиции институцията — инициатор на синтетична секюритизация, използва, в зависимост от случая, методологиите за изчисление, предвидени в настоящия раздел, вместо предвидените в глава 2. За институциите,

изчисляващи размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваните загуби по глава 3, размерът на очакваната загуба по отношение на такива експозиции е нула.

- (2) Установените в първа алинея изисквания се прилагат за цялата група от базисни за секюритизацията експозиции. При спазване на член 252 институцията инициатор изчислява размера на рисково претеглените експозиции по отношение на всички траншове в секюритизацията в съответствие с разпоредбите на настоящия раздел, включително позициите, за които институцията може да признае редуциране на кредитния риск съгласно член 249. Рисковите тегла, които се прилагат за позициите, при които е налице редуциране на кредитния риск, могат да бъдат изменени в съответствие с глава 4.

Член 252

Третиране на падежните несъответствия при синтетичните секюритизации

За целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с член 251 всяко несъответствие между срока до падежа на кредитната защита, осигуряваща прехвърлянето на риск, и базисните експозиции, се изчислява по следния начин:

- а) за срок до падежа на базисните експозиции се приема срокът до падежа на експозицията с най-дълъг срок до падежа, но не повече от пет години. Срокът до падежа на кредитната защита се определя съгласно глава 4;
- б) институцията инициатор не отчита наличието на падежни несъответствия при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за секюритизирани експозиции, които получават рисково тегло от 1 250 % в съответствие с настоящия раздел. За всички останали позиции третирането на падежното несъответствие, определено в глава 4, се прилага съгласно следната формула:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*) / (T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t) / (T - t^*)))),$$

където:

RW^*	=	размерът на рисково претеглените експозиции за целите на член 92, параграф 3, буква а);
RW_{Ass}	=	размерът на рисково претеглените базисни експозиции, който би се получил, ако тези експозиции не бяха секюритизирани, изчислен на пропорционална основа;
RW_{SP}	=	размерът на рисково претеглените експозиции съгласно член 251, който би се получил, ако нямаше падежно несъответствие;
T	=	срокът до падежа на базисните експозиции, изразен в години;
t	=	срокът до падежа на кредитната защита, изразен в години;
t^*	=	0,25.

Член 253

Намаление на размера на рисково претеглените експозиции

- (1) Когато съгласно настоящия раздел на секюритизиращата позиция е присъдено рисково тегло от 1 250 %, институциите могат в съответствие с член 36, параграф 1, буква к) да приспаднат от базовия собствен капитал от първи ред стойността на експозицията на тази позиция, вместо да включват позицията в изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции. За тази цел изчисляването на стойността на експозицията може да отразява признатата обезпечена защита в съответствие с член 249.
- (2) Когато институцията прилага въпросната алтернатива по параграф 1, тя може да извади сумата, приспадната в съответствие с член 36, параграф 1, буква к), от сумата, определена в член 268 като максимално капиталово изискване, което би било изчислено за базисните позиции, ако те не бяха секюритизирани.

ПОДРАЗДЕЛ 2

ЙЕРАРХИЯ НА МЕТОДИТЕ И ОБЩИ ПАРАМЕТРИ

Член 254

Йерархия на методите

- (1) Институциите използват един от методите, определени в подраздел 3, за изчисляването на рисково претегления размер на експозициите за всички позиции, които те държат в секюритизацията.
- (2) Посочените в подраздел 3 методи се прилагат в съответствие със следната йерархия:
 - а) институцията използва вътрешнорейтинговия подход (SEC-IRBA), когато са изпълнени условията по член 258;
 - б) когато не може да бъде използван SEC-IRBA, институциите използват подхода на външните рейтинги при секюритизация (SEC-ERBA) за позициите с рейтинг или позициите, за които може да се използва рейтинг по подразбиране в съответствие с членове 261 и 262;
 - в) когато не може да бъде използван SEC-ERBA, институциите използват стандартизирания подход при секюритизация (SEC-SA) в съответствие с членове 263 и 264.
- (3) Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 2, буква б) институциите могат да използват SEC-SA вместо SEC-ERBA за всички позиции, които те държат в дадена секюритизация, при която размерът на рисково претеглените експозиции, произтичащи от прилагането на SEC-ERBA, не съответства на кредитния риск, свързан с базисните експозиции на секюритизацията. Когато институцията реши да приложи SEC-SA в съответствие с настоящия параграф, тя незабавно уведомява компетентния орган. Когато институцията е приложила SEC-SA в съответствие с настоящия параграф, компетентният орган може да изиска от институцията да приложи различен метод.
- (4) Без да се засягат разпоредбите на параграф 2, институциите могат да използват подхода на вътрешната оценка (IAA) за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за позиция без рейтинг в програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа в съответствие с член 266 и при положение че са изпълнени условията по член 265.

- (5) За дадена позиция в пресекюритизация институциите прилагат SEC-SA в съответствие с член 263 с промените, посочени в член 269.
- (6) Във всички останали случаи секюритизиращите позиции получават рисково тегло от 1 250 %.
- (7) Компетентните органи информират ЕБО за всички получени уведомления и за решенията, взети в съответствие с параграф 3. ЕБО следи различните практики, свързани с прилагането на разпоредбите на параграф 3, и издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 255

Определяне на K_{IRB} и K_{SA}

- (1) Когато институцията прилага SEC-IRBA съгласно подраздел 3, тя изчислява K_{IRB} в съответствие с параграфи 2 — 5.
- (2) Институциите определят K_{IRB} , като умножат рисково претегления размер на експозициите, който би бил изчислен съгласно глава 3 за базисните експозиции, ако те не бяха секюритизирани, по приложимото капиталово съотношение в съответствие с глава 1 и разделят получения резултат на стойността на базисните експозиции. K_{IRB} се представя в десетичен вид със стойност между нула и единица.
- (3) За целите на изчисляването на K_{IRB} рисково претегленият размер на експозициите, който би бил изчислен съгласно глава 3 за базисните експозиции, включва:
 - а) размера на очакваните загуби, свързани с всички базисни експозиции на секюритизацията, включително базисните експозиции в неизпълнение, които все още са част от групата в съответствие с глава 3; и
 - б) размера на неочакваните загуби, свързани с всички базисни експозиции, включително базисните експозиции в неизпълнение, които са в групата в съответствие с глава 3;
- (4) За да изчислят капиталовите изисквания за закупените вземания, институциите могат да изчислят K_{IRB} по отношение на базисните експозиции на секюритизацията в съответствие с разпоредбите на глава 3. За тази цел експозициите на дребно се считат за закупени вземания от клиенти на дребно, а експозициите на едро — за закупени вземания от предприятия.
- (5) Институциите отделно изчисляват K_{IRB} за риска от разсейване по отношение на базисните експозиции на секюритизацията, когато рискът от разсейване е съществен за тези експозиции.

Когато загубите поради риск от разсейване и кредитен риск се третират общо в рамките на секюритизацията, институциите обединяват съответните K_{IRB} за риска от разсейване и за кредитния риск в единно K_{IRB} за целите на подраздел 3. Наличието на общ резервен фонд или на свръхобезпечаване с цел покриване на загубите от кредитен риск или риск от разсейване може да означава, че тези рискове се третират общо.

Когато рискът от разсейване и кредитният риск не се третират общо в рамките на секюритизацията, институциите променят определеното в предходния

параграф третиране, за да обединят по благоразумен начин съответните K_{IRB} за риска от разсейване и кредитния риск.

- (6) Когато институцията прилага SEC-SA съгласно подраздел 3, тя изчислява K_{SA} , като умножи рисково претегления размер на експозициите, който би бил изчислен съгласно глава 2 за базисните експозиции, ако те не бяха секюритизирани, по 8 %, и раздели получения резултат на стойността на базисните експозиции. K_{SA} се представя в десетичен вид със стойност между нула и единица.

За целите на настоящия параграф институциите изчисляват стойността на експозицията на базисните експозиции, без да нетират евентуалните специфични корекции за кредитен риск и допълнителни корекции на стойността в съответствие с членове 34 и 110 и други намаления на собствения капитал.

- (7) За целите на параграфи 1—6, когато дадена секюритизационна структура включва използването на ДСЦ, всички свързани със секюритизацията експозиции на ДСЦ се третират като базисни експозиции. Без да се засяга предходната разпоредба, институцията може да изключи експозициите на ДСЦ от групата на базисните експозиции за целите на изчисляването на K_{IRB} или K_{SA} , ако рискът, произтичащ от експозициите на ДСЦ, е несъществен или не засяга секюритизиращата позиция на институцията.

По отношение на обезпечените синтетични секюритизации всички съществени постъпления от емитирането на дългови ценни книжа, обвързани със заеми или други обезпечени задължения на ДСЦ, които служат като обезпечение за изплащането на секюритизиращите позиции, се включват при изчисляването на K_{IRB} или K_{SA} , ако към кредитния риск на обезпечението се прилага разпределение на загубите по траншове.

- (8) За целите на параграф 5, трета алинея ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 относно подходящите методи за комбиниране на K_{IRB} за риска от разсейване и кредитния риск, когато тези рискове не се третират общо в рамките на секюритизацията.

Член 256

Определяне на началната точка на загуба (A) и крайната точка на загуба (D)

- (1) За целите на подраздел 3 институциите определят началната точка на загуба (A) на границата, от която загубите в рамките на групата от базисни експозиции биха започнали да се разпределят към съответната секюритизираща позиция.

Началната точка на загуба (A) се изразява като десетична стойност между нула и единица и е равна на по-голямата от двете стойности — нула и съотношението на салдото на групата базисни експозиции в секюритизацията минус салдото на всички траншове, които са първостепенни или равностойни спрямо транша, съдържащ съответната секюритизираща позиция, към салдото на всички базисни експозиции на секюритизацията.

- (2) За целите на подраздел 3 институциите определят крайната точка на загуба (D) на границата, от която загубите в рамките на групата от базисни експозиции биха довели до пълна загуба на главницата за транша, който съдържа съответната секюритизираща позиция.

Крайната точка на загуба (D) се изразява като десетична стойност между нула и единица и е равна на по-голямата от двете стойности — нула и съотношението на салдото на групата базисни експозиции в секюритизацията минус салдото на всички траншове, които са първостепенни спрямо транша, съдържащ съответната секюритизираща позиция, към салдото на всички базисни експозиции на секюритизацията.

- (3) За целите на параграфи 1 и 2 институциите третираат свръхобезпечаването и резервните сметки с финансиране като траншове, а активите, обхващащи такива резервни сметки — като базисни експозиции.
- (4) За целите на параграфи 1 и 2 институциите не вземат предвид резервните сметки без финансиране и активите, които не предоставят кредитни подобрения, например предоставящите само ликвидни улеснения, валутни или лихвени суапове и сметки за парични обезпечения, свързани с тези позиции в секюритизацията. По отношение на резервните сметки с финансиране и активите, предоставящи кредитни подобрения, институцията третира като секюритизираща позиция само частта от тези сметки или активи, с които се покриват загуби.

Член 257

Определяне на срока до падежа на транша (M_T)

- (1) За целите на подраздел 3 и при спазване на разпоредбите на параграф 3 институциите могат да определят срока до падежа на транша (M_T) по един от следните начини:

- а) като среднопретегления срок до падежа на договорните плащания, дължими по транша, в съответствие със следната формула:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

където CF_t са всички договорни плащания (главници, лихви и такси), дължими от заемополучателя по време на периода t ; или

- б) като окончателния задължителен срок до падежа на транша в съответствие със следната формула:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80 \%,$$

където M_L е окончателният задължителен срок до падежа на транша.

- (2) Чрез дерогация от параграф 1 институциите използват окончателния задължителен срок до падежа на транша, за да определят неговия срок до падежа (M_T) в съответствие с параграф 1, буква б), само когато дължимите по транша договорни плащания са условни или зависят от действителното изпълнение на базисните експозиции.
- (3) За целите на параграфи 1 и 2 при определянето на срока до падежа (M_T) на даден транш във всички случаи се прилага долна граница от една година и горна граница от пет години.
- (4) Когато дадена институция може да бъде изложена на потенциални загуби от базисните експозиции по силата на договор, институцията определя срока до падежа на секюритизиращата позиция, като вземе предвид най-дългия срок до падежа на базисните експозиции. За револвиращите експозиции се прилага

възможно най-дългият съгласно договора остатъчен срок до падежа на експозицията, който може да бъде добавен по време на револвиращия период.

ПОДРАЗДЕЛ 3

МЕТОДИ ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАЗМЕРА НА РИСКОВО ПРЕТЕГЛЕНИТЕ ЕКСПОЗИЦИИ

Член 258

Условия за използването на вътрешнорейтинговия подход (SEC-IRBA)

- (1) Институциите използват SEC-IRBA, за да изчислят размера на рисково претеглените експозиции по отношение на дадена секюритизираща позиция, когато са изпълнени следните условия:
 - а) позицията е покрита чрез група по вътрешнорейтинговия подход или чрез смесена група, при условие че във втория случай институцията може да изчисли K_{IRB} в съответствие с раздел 3 въз основа на най-малко 95 % от съответния размер на рисково претеглената експозиция;
 - б) налице е достатъчна общодостъпна информация по отношение на базисните експозиции на секюритизацията, която да позволи на институцията да изчисли K_{IRB} ; и
 - в) институцията не е лишена от възможността да използва SEC-IRBA по отношение на конкретна секюритизираща позиция в съответствие с параграф 2.
- (2) В зависимост от конкретния случай компетентните органи могат да отнемат възможността за използването на SEC-IRBA, когато секюритизациите са с много сложни или високорискови характеристики. За целта следните обстоятелства могат да се считат за много сложни или високорискови характеристики:
 - а) кредитно подобрение, чието действие може да бъде отслабено поради причини, различни от загуби от портфейла, произтичащи от неплащане на главницата или лихвата;
 - б) групи от базисни експозиции с висока степен на вътрешна корелация в резултат на експозиции, концентрирани към отделни сектори или географски области;
 - в) сделки, при които изплащането на секюритизиращите позиции е в силна зависимост от рискови фактори, които не са отразени в K_{IRB} ; или
 - г) много сложно разпределение на загубите между траншовете.

Член 259

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции чрез SEC-IRBA

- (1) Съгласно SEC-IRBA размерът на рисково претеглената експозиция за дадена секюритизираща позиция се изчислява, като се умножи стойността на експозицията на позицията, изчислена в съответствие с член 248, по

приложимото рисково тегло, определено по долупосочения метод, като при всички случаи то не може да бъде по-ниско от 15 %:

$$RW = 1,250 \%, \quad \text{когато } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}, \quad \text{когато } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right], \quad \text{когато } A < K_{IRB} < D,$$

където:

K_{IRB} е капиталовото изискване по отношение на групата базисни експозиции съгласно определението в член 255

D е крайната точка на загуба, определена в съответствие с член 256

A е началната точка на загуба, определена в съответствие с член 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

където:

$$a = -(1 / (p \cdot K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

където:

$$p = \max [0,3; (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot MT)],$$

където:

N е действителният брой на експозициите в групата от базисните експозиции, изчислен в съответствие с параграф 4

LGD е средно претеглената според експозициите загуба при неизпълнение на групата от базисните експозиции, изчислена в съответствие с параграф 5

MT е срокът до падежа на транша, определен в съответствие с член 257

Параметрите A, B, C, D и E се определят съгласно следната таблица:

		<i>A</i>	<i>B</i>	<i>C</i>	<i>D</i>	<i>E</i>
Експозиции на едро	Първостепенни, нееднородни (n ≥ 25)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Първостепенни, еднородни (N < 25)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Подчинени, нееднородни (n ≥ 25)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Подчинени, еднородни (N < 25)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Експозиции на дребно	Първостепенни	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Подчинени	0	0	-5,78	0,55	0,27

- (2) Ако съответната базисна група по вътрешнорейтинговия подход обхваща както експозиции на дребно, така и на едро, групата от експозиции се разделя на две подгрупи — съответно експозиции на дребно и експозиции на едро, а за всяка подгрупа се изчислява отделен *r*-параметър (и съответните изходни параметри *N*, *K_{IRB}* и *LGD*). След това за съответната сделка се изчислява среднопретеглената стойност на *r*-параметъра въз основа на *r*-параметрите на всяка подгрупа и номиналния размер на експозициите във всяка подгрупа.
- (3) Когато дадена институция прилага SEC-IRBA по отношение на смесена група, изчислението на *r*-параметъра се основава само на базисните експозиции, за които се прилага вътрешнорейтинговият подход. Базисните експозиции, за които се прилага стандартизираният подход, не се вземат под внимание за тази цел.
- (4) Действителният брой на експозициите се изчислява по следния начин:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

където *EAD_i* представлява експозицията при неизпълнение, свързана с *i*-тия инструмент в групата.

Когато са налице няколко на брой експозиции към един и същи длъжник, те се консолидират и се третират като една експозиция.

- (5) Средната *LGD*, претеглена спрямо експозициите, се изчислява по следния начин:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

където LGD_i представлява средната LGD, свързана с всички експозиции към i -тия длъжник.

Когато кредитният риск и рискът от разсейване за закупени вземания се третираат общо в рамките на секюритизацията, стойността на параметъра LGD се изчислява като среднопретеглената стойност на параметъра LGD за кредитния риск и стойността в размер на 100 % на параметъра LGD за риска от разсейване. Рисковите тегла представляват капиталовите изисквания съгласно IRB, изчислени поотделно съответно за кредитния риск и риска от разсейване. За тази цел наличието на общ резервен фонд [или на свръхобезпечаване] с цел покриването на загуби от кредитен риск или риск от неизпълнение може да означава, че тези рискове се управляват общо.

- (6) Когато делът на най-голямата базисна експозиция в групата (C_1) е не повече от 3 %, при изчисляването на N и на средно претеглените според експозициите загуби при неизпълнение институциите могат да използват следния опростен метод:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$LGD = 0,50$,

където

C_m е делът от групата, съответстващ на сумата от най-големите m експозиции (напр. 15-процентен дял съответства на стойност от 0,15); и

m се определя от институцията.

Ако е на разположение само стойността C_1 и тази сума е не повече от 0,03, тогава институцията може да определи, че LGD е 0,50, а N е $1/C_1$.

- (7) Когато позицията е покрита от смесена група и институцията може да изчисли K_{IRB} въз основа най-малко на 95 % от размера на базисните експозиции в съответствие с член 258, параграф 1, буква а), институцията изчислява капиталовото изискване за базисната група от експозиции като:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

където

d е процента от стойността на базисните експозиции, за които банката може да изчисли K_{IRB} , чиято стойност е над размера на всички базисни експозиции; и

K_{IRB} и K_{SA} са определени съгласно разпоредбите на член 255.

- (8) Когато дадена институция има секюритизираща позиция под формата на дериват, институцията може да присъди на деривата рисково тегло по подразбиране, еквивалентно на рисковото тегло на референтната позиция, изчислено в съответствие с настоящия член.

За целите на първа алинея референтна позиция е позицията, която във всяко отношение е равностойна по ранг на деривата или, при липса на такава равностойна по ранг позиция — позицията, която е непосредствено подчинена на деривата.

Член 260

Третиране на ОПС секюритизациите съгласно SEC-IRBA

Съгласно SEC-IRBA рисковото тегло за позиция в ОПС секюритизация се изчислява в съответствие с член 259 при спазване на следните изменения:

долната граница на рисковото тегло за първостепенните секюритизиращи позиции = 10 %

$$p = \max [0,3; 0.5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot MT)]$$

Член 261

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции чрез подхода на външните рейтинги при секюритизация (SEC-ERBA)

- (1) Съгласно SEC-ERBA размерът на рисково претеглената експозиция за дадена секюритизираща позиция се изчислява, като стойността на експозицията на позицията, изчислена в съответствие с член 248, се умножи по приложимото рисково тегло в съответствие с настоящия член.
- (2) По отношение на експозициите с краткосрочни кредитни оценки или в случаите, в които в съответствие с параграф 7 може да бъде присъден рейтинг въз основа на краткосрочна кредитна оценка, се прилагат следните рискови тегла:

Таблица 1

Степен на кредитно качество	1	2	3	Всички останали рейтинги
Рисково тегло	15 %	50 %	100 %	1 250 %

- (3) По отношение на експозициите с дългосрочни кредитни оценки или в случаите, в които в съответствие с параграф 7 може да бъде присъден рейтинг въз основа на дългосрочна кредитна оценка, се прилагат рисковите тегла, посочени в таблица 2, коригирани според случая за срока до падежа на транша (M_T) в съответствие с член 257 и параграф 4 и за плътността на транша при подчинени траншове в съответствие с параграф 5:

Таблица 2

Степен на кредитно качество	Първостепенен транш		Подчинен (тънък) транш	
	срок до падежа на транша (M_T)		срок до падежа на транша (M_T)	
	1 година	5 години	1 година	5 години
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1050 %	1050 %
16	380 %	420 %	1130 %	1130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Всички останали	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

- (4) За да определят рисковото тегло за траншовете със срок до падежа между 1 и 5 години, институциите използват линейна интерполация между рисковите тегла, приложими при срок до падежа съответно от една и пет години в съответствие с таблица 2.

- (5) За да се определи плътността на транша, институциите изчисляват рисковото тегло за подчинените траншове по следния начин:

$$RW = [RW \text{ след корекция за срока до падежа в съответствие с параграф 4}] \cdot [1 - \min(T; 50\%)],$$

където

T = плътността на транша, измерена като $D - A$,

където

D е крайната точка на загуба, определена в съответствие с член 256

A е началната точка на загуба, определена в съответствие с член 256

- (6) По отношение на рисковото тегло за подчинените траншове, изчислено съгласно параграфи 3 — 5, се определя долна граница от 15 %. Полученото в резултат на тази граница рисково тегло освен това не може да бъде по-ниско от рисковото тегло, съответстващо на хипотетичен първостепенен транш в една и съща секюризация с една и съща кредитна оценка и еднакъв срок до падежа.

- (7) За целите на използването на рейтингите по подразбиране, на позициите без рейтинг институциите присъждат рейтинг по подразбиране, еквивалентен на кредитната оценка на дадена референтна позиция с рейтинг, която отговаря на всички изброени по-долу условия:
- а) референтната позиция е равностойна по ранг във всяко отношение на секюритизиращата позиция без рейтинг или, при липса на такава равностойна позиция, за референтна се счита позицията, която е непосредствено подчинена на позицията без рейтинг;
 - б) по отношение на референтната позиция не се прилагат гаранции от трети страни или други кредитни подобрения, които не са приложими по отношение на позицията без рейтинг;
 - в) срокът до падежа на референтната позиция е еднакъв или е по-дълъг от срока до падежа на разглежданата позиция без рейтинг;
 - г) всеки рейтинг по подразбиране се актуализира периодично с цел отразяване на промените в кредитната оценка на референтната позиция.

Член 262

Третиране на ОПС секюритизациите съгласно SEC-ERBA

- (1) Съгласно SEC-ERBA рисковото тегло за дадена позиция в ОПС секюритизация се изчислява в съответствие с член 261, с измененията, предвидени в настоящия член:
- (2) По отношение на експозициите с краткосрочни кредитни оценки или в случаите, в които в съответствие с член 261, параграф 7 може да бъде присъден рейтинг въз основа на краткосрочна кредитна оценка, се прилагат следните рискови тегла:

Таблица 3

Степен на кредитно качество	1	2	3	Всички останали рейтинги
Рисково тегло	10 %	35 %	70 %	1 250 %

- (3) По отношение на експозициите с дългосрочни кредитни оценки или в случаите, в които в съответствие с член 261, параграф 7 може да бъде присъден рейтинг въз основа на дългосрочна кредитна оценка, рисковите тегла се определят съгласно таблица 4, коригирани за срока до падежа на транша (M_T) в съответствие с член 257 и член 261, параграф 4 и за плътността на транша при подчинените траншове в съответствие с член 261, параграф 5:

Таблица 4

Степен на кредитно качество	Първостепенен транш		Подчинен (тънък) транш	
	срок до падежа на транша (M _T)		срок до падежа на транша (M _T)	
	1 година	5 години	1 година	5 години
1	10 %	15 %	15 %	50 %
2	10 %	20 %	15 %	55 %
3	15 %	25 %	20 %	75 %
4	20 %	30 %	25 %	90 %
5	25 %	35 %	40 %	105 %
6	35 %	45 %	55 %	120 %
7	40 %	45 %	80 %	140 %
8	55 %	65 %	120 %	185 %
9	65 %	75 %	155 %	220 %
10	85 %	100 %	235 %	300 %
11	105 %	120 %	355 %	440 %
12	120 %	135 %	470 %	580 %
13	150 %	170 %	570 %	650 %
14	210 %	235 %	755 %	800 %
15	260 %	285 %	880 %	880 %
16	320 %	355 %	950 %	950 %
17	395 %	430 %	1 250 %	1 250 %
Всички останали	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Член 263

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции чрез стандартизирания подход (SEC-SA)

- (1) Съгласно SEC-SA размерът на рисково претеглената експозиция в дадена секюритизация се изчислява, като размерът на експозицията, изчислен в съответствие с член 248, се умножи по приложимото рисково тегло, определено по долупосочения метод, като при всички случаи то не може да бъде по-ниско от 15 %:

$$RW = 1,250 \%,$$

$$\text{когато } D \leq K_A$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)},$$

$$\text{когато } A \geq K_A,$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right]$$

$$\text{когато } A < K_A < D$$

където:

D е крайната точка на загуба, определена в съответствие с член 256

A е началната точка на загуба, определена в съответствие с член 256

K_A е параметър, който се изчислява в съответствие с параграф 2,

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

където:

$$a = -(1 / (p * K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ за секюритизираща експозиция, която не е пресекюритизираща

- (2) За целите на параграф 1, K_A се изчислява, както следва:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

където:

K_{SA} е капиталовото изискване по отношение на базисната група съгласно определението в член 255

W = отношението между сумата на номиналния размер на базисните експозиции в неизпълнение и номиналния размер на всички базисни експозиции. За целта експозиция в неизпълнение означава базисна експозиция, за която е изпълнено едно от следните условия: i) налице е просрочие от 90 или повече дни; ii) предмет е на производство по несъстоятелност или неплатежоспособност; iii) предмет е на процедура по реализиране на обезпечението или друга сходна процедура; или iv) намира се в неизпълнение в съответствие с документацията по секюритизацията.

Когато институцията не е запозната със състоянието на неизпълнение на 5 % или по-малко от базисните експозиции в групата, институцията може да използва SEC-SA, като извърши следните корекции в изчислението на K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Когато институцията не е запозната със състоянието на неизпълнение на повече от 5 % от базисните експозиции в групата, позицията в секюритизацията трябва да получи рисково тегло от 1,250 %.

- (3) Когато дадена институция има секюритизираща позиция под формата на дериват, институцията може да присъди на деривата рисково тегло по подразбиране, еквивалентно на рисковото тегло на референтната позиция, изчислено в съответствие с настоящия член.

За целите на настоящия параграф референтна е позицията, която във всяко отношение е равностойна по ранг на деривата или, при липса на такава равностойна позиция — позицията, която е непосредствено подчинена на деривата.

Член 264

Третиране на ОПС секюритизациите съгласно SEC-SA

Съгласно SEC-SA рисковото тегло за дадена позиция в ОПС секюритизация се изчислява в съответствие с член 263 със следните изменения:

долната граница на рисковото тегло за първостепенните секюритизиращи позиции = 10 %

$$p = 0,5$$

Обхват и оперативни изисквания при подхода на вътрешната оценка (IAA)

- (1) Институциите могат да изчислят размера на рисково претеглените експозиции за позициите без рейтинг в програми за обезпечени с активи търговски ценни книжа съгласно подхода на вътрешната оценка в съответствие с член 266, когато те са получили разрешение за това от своите компетентни органи в съответствие с параграф 2.
- (2) Компетентните органи могат да разрешат на институциите да използват IAA в рамките на ясно определен обхват на приложение, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:
 - а) всички позиции в търговски книжа, емитирани по програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа, са позиции с рейтинг;
 - б) вътрешната оценка на кредитното качество на позицията отразява общодостъпната методология за оценка, прилагана от една или повече АВКО за определянето на рейтинга на секюритизиращи позиции или базисни експозиции от един и същи вид;
 - в) процесът на вътрешна оценка на институцията е поне толкова консервативен, колкото са общодостъпните оценки на АВКО, които са присъдили външен рейтинг на търговските книжа, емитирани по програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа, по-специално по отношение на стрес факторите и на другите количествени елементи от значение;
 - г) методологията за вътрешна оценка на институцията взема под внимание всички съответни общодостъпни рейтингови методологии на АВКО, които присъждат рейтинги на търговски книжа, емитирани по програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа, и включва рейтинговите категории, съответстващи на кредитните оценки на АВКО. Във вътрешната си документация институцията включва специална информация относно начина, по който са изпълнени посочените в настоящата буква изисквания, и актуализира тази редовно тази информация;
 - д) институцията използва своята методология за вътрешна оценка за целите на вътрешното управление на риска, включително в процедурите по вземане на решения, изготвянето на доклади относно управлението и разпределянето на вътрешния капитал;
 - е) периодично се извършва преглед на процеса на вътрешна оценка и на качеството на вътрешните оценки на кредитното качество на експозициите на институцията по програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа от страна на вътрешни или външни одитори, АВКО или чрез вътрешните звена на институцията за преглед на кредитния портфейл или управление на риска;
 - ж) институцията следи параметрите на вътрешните рейтинги във времето, за да прецени качеството на методологията си за вътрешна оценка, и при необходимост внася корекции в тази методология, когато показателите на експозициите редовно се отклоняват от това, което се очаква съгласно съответните вътрешни рейтинги;

- з) програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа съдържа стандарти за управление на поемането на емисии и управление на задълженията под формата на насоки към администратора на програмата, които включват най-малко следното:
- i) критериите, на които трябва да отговарят активите, при спазване на изискванията по буква и);
 - ii) вида и паричната стойност на експозициите, произтичащи от предоставените ликвидни улеснения и кредитни подобрения;
 - iii) разпределението на загубите между секюритизиращите позиции в програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа;
 - iv) правната и икономическата необвързаност на прехвърлените активи по отношение на продавача на активите;
- и) критериите, на които трябва да отговарят активите в програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа, включват най-малко следното:
- i) изключване на закупуването на активи, при които е налице значително просрочие или които са в неизпълнение;
 - ii) ограничаване на свръхконцентрацията към отделни длъжници или географски области;
 - iii) ограничаване на срока до падежа на закупуваните активи;
- й) анализ на кредитния риск и стопанския профил на продавача на активите, включително най-малко оценка на следните аспекти:
- i) предходни и очаквани бъдещи финансови резултати;
 - ii) настоящо позициониране на пазара и очаквана бъдеща конкурентоспособност;
 - iii) ливъридж, парични потоци, лихвено покритие и рейтинг на дълга;
 - iv) стандарти за поемане на емисии, способност за обслужване и процедури по събиране на вземанията;
- к) програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа съдържа политики и процедури относно събирането на вземанията, в които се отчитат оперативният капацитет и кредитното качество на обслужващото предприятие, и включва характеристики, които смекчават рисковете, свързани с резултатите от дейността на продавача или обслужващото предприятие. За целите на тази буква рисковете, свързани с резултатите от дейността, могат да бъдат редуцирани чрез механизми, основаващи се на актуалното кредитно качество на продавача на активите или обслужващото предприятие и насочени към предотвратяване на нежеланото смесване на средства в случай на неизпълнение от страна на продавача на активите или обслужващото предприятие;
- л) в оценката на общата очаквана загуба по група от активи, които могат да бъдат закупени по програмата за обезпечени с активи търговски ценни

книжа, се отчитат всички източници на потенциален риск, включително кредитен риск и риск от разсейване;

- м) ако размерът на предоставеното от продавача на активите кредитно подобрене се основава единствено на размера на загубите от кредитен характер, а рискът от разсейване е съществен за конкретната група от активи, в програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа се включва отделен резерв за покриване на риска от разсейване;
 - н) размерът на изискваното ниво на подобрене по програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа се определя, като се вземе предвид информацията от предходните няколко години, включително данни за загубите, просрочията, случаите на разсейване и коефициента на обращаемост на вземанията;
 - о) програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа включва определени структурни елементи при закупуването на експозиции, насочени към смекчаване на потенциалното влошаване на кредитното качество на базисния портфейл. Тези характеристики могат да включват механизми за приключване по отношение на конкретна група експозиции;
 - п) институцията оценява характеристиките на базисната група активи, например среднопретеглената кредитна оценка, и установява наличието на концентрации към отделни длъжници или към дадена географска област, както и нееднородността на групата от активи.
- (3) Когато звената на институцията за вътрешен одит, преглед на кредитния портфейл или управление на риска извършват прегледа по параграф 2, буква е), тези звена трябва да са независими от вътрешните звена на институцията, отговарящи за програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа, както и за връзките с клиенти.
- (4) Институциите, които са получили разрешение да използват подхода на вътрешната оценка, не използват други методи за позициите, попадащи в обхвата на приложение на този подход, освен в случаите, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:
- а) институцията е удостоверила по приемлив за компетентния орган начин, че има сериозни основания за това;
 - б) институцията е получила предварително разрешение от компетентния орган.

Член 266

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции чрез подхода на вътрешната оценка

- (1) Съгласно подхода на вътрешната оценка институцията отнася позицията без рейтинг в програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа към една от рейтинговите категории, посочени в член 265, параграф 2, буква г) въз основа на вътрешната си оценка. Позицията получава производен рейтинг, който е същият като кредитните оценки, съответстващи на тази рейтингова категория по член 265, параграф 2, буква г).
- (2) Производният рейтинг по параграф 1 е най-малко на нивото на инвестиционен рейтинг или на по-добро ниво към момента на първоначалното му присъждане

и се разглежда като призната кредитна оценка, присъдена от АВКО, за целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с член 261 или член 262, в зависимост от случая.

ПОДРАЗДЕЛ 4

ГОРНИ ГРАНИЦИ ЗА СЕКЮРИТИЗИРАЩИТЕ ПОЗИЦИИ

Член 267

Максимално рисково тегло за първостепенните секюритизиращи позиции: подход на подробния преглед

- (1) Дадена институция, която във всеки един момент е запозната със състава на базисните експозиции, може да присъди на първостепенна секюритизираща позиция максимално рисково тегло, равно на среднопретегленото рисково тегло, което би било приложимо към базисните експозиции, ако те не бяха секюритизирани.
- (2) Що се отнася до групите от базисни експозиции, при които институцията използва изключително стандартизирания подход или вътрешнорейтинговия подход, максималното рисково тегло е равно на претегленото според размера на експозициите средно рисково тегло, което би било приложимо към базисните експозиции съответно съгласно глава 2 или 3, ако тези експозиции не бяха секюритизирани.

При смесени групи максималното рисково тегло се изчислява по следния начин:

- а) когато институцията прилага SEC-IRBA, частта от базисната група, за която се прилага стандартизираният подход, и частта, за която се прилага вътрешнорейтинговият подход, получават рисковите тегла, съответстващи на стандартизирания подход и на вътрешнорейтинговия подход;
 - б) когато институцията прилага SEC-SA или SEC-ERBA, максималното рисково тегло за първостепенните секюритизиращи позиции е равно на среднопретегленото рисково тегло на базисните експозиции съгласно стандартизирания подход.
- (3) За целите на настоящия член рисковото тегло, което би било приложимо съгласно вътрешнорейтинговия подход в съответствие с глава 3, включва отношението на очакваните загуби към базисните експозиции, които са в неизпълнение, умножено по 12,5.
 - (4) Когато при изчисляването на максималното рисково тегло в съответствие с параграф 1 се получава рисково тегло, което е по-ниско от долните граници, определени в членове 259 — 264, в зависимост от случая, се използва рисковото тегло, изчислено в съответствие с параграф 1.

Член 268

Максимални капиталови изисквания

- (1) Дадена институция инициатор, институция спонсор или друга институция, използваща SEC-IRBA, или институция инициатор или институция спонсор, използващи SEC-ERBA или SEC-SA, могат да приложат максимално капиталово изискване към държаната от институцията секюритизираща

позиция, равно на капиталовите изисквания, които биха били изчислени съгласно глава 2 или глава 3 по отношение на базисните експозиции, ако те не бяха секюритизирани. За целите на настоящия член капиталовото изискване съгласно вътрешнорейтинговия подход включва размера на очакваните загуби, свързани с тези експозиции, изчислен съгласно глава 3, и размера на неочакваните загуби, умножен по коефициент от 1,06.

- (2) При смесени групи максималното капиталово изискване се определя, като се изчисли претеглената спрямо експозициите средна стойност на капиталовите изисквания за частта от базисните експозиции съгласно вътрешнорейтинговия подход и частта съгласно стандартизирания подход в съответствие с параграф 1.
- (3) Максималното капиталово изискване е резултат от умножението на размера, изчислен съгласно параграф 1 или параграф 2, по коефициент P , изчислен по следния начин:
 - а) за институция, която има една или повече секюритизиращи позиции само в един транш, коефициентът P е равен на отношението на номиналния размер на секюритизиращите позиции, държани от институцията в разглеждания транш, към номиналния размер на транша;
 - б) за институция, която има секюритизиращи позиции в различни траншове, коефициентът P е равен на максималния дял на лихвата по различните траншове. За тази цел делът на лихвата за всеки един от различните траншове се изчислява съгласно буква а).
- (4) При изчисляването на максималното капиталово изискване за дадена секюритизираща позиция в съответствие с настоящия член целият размер на печалбата от продажба и от лихвени елементи за кредитно подобрение, произтичащи от сделката по секюритизацията, се приспадат от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к).

ПОДРАЗДЕЛ 5

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 269

Пресекюритизации

- (1) По отношение на дадена позиция в пресекюритизация институциите прилагат SEC-SA в съответствие с член 263, със следните изменения:
 - а) $W = 0$ за всяка експозиция към секюритизационен транш в рамките на базисната група от експозиции;
 - б) $p = 1,5$;
 - в) полученото рисково тегло не може да бъде по-ниско от 100 %.
- (2) K_{SA} за базисните секюритизиращи експозиции се изчислява в съответствие с подраздел 2.
- (3) Максималните капиталови изисквания, посочени в подраздел 4, не се прилагат за пресекюритизиращите позиции.

- (4) Когато групата от базисни експозиции се състои от комбинация от секюритизационни траншове и други видове активи, параметърът K_A се определя като равен на претеглената според номиналния размер на експозицията средна стойност на K_A , изчислена поотделно за всяка подгрупа от експозиции.

Член 270

Първостепенни позиции в секюритизации, свързани с МСП

Дадена институция инициатор може да изчисли размера на рисковото претеглените експозиции по отношение на дадена секюритизираща позиция в съответствие с членове 260, 262 или 264, в зависимост от случая, ако са изпълнени следните условия:

- а) секюритизацията отговаря на изискванията, посочени в член 6, параграф 2 от [Регламента относно секюритизациите], с изключение на изискванията, установени в буква а) от посочения параграф;
- б) позицията отговаря на изискванията за първостепенна секюритизираща позиция;
- в) секюритизацията е покрита с група от експозиции към предприятия, при условие че към момента на емитирането на секюритизацията най-малко 80 % от тези предприятия могат да се считат за МСП от гледна точка на баланса на портфейла, както е посочено в член 501;
- г) кредитният риск, свързан с позициите, които не са задържани от институцията инициатор, е прехвърлен чрез гаранция или контрагаранция, отговаряща на изискванията за кредитна защита с гаранции, предвидени в глава 4 по отношение на стандартизирания подход към кредитния риск;
- д) гарантът или контрагарантът, според случая, е централното правителство или централната банка на дадена държава членка, международна банка за развитие или международна организация, при условие че експозициите към гаранта или контрагаранта отговарят на изискванията за рисковото тегло от 0 % съгласно трета част, глава втора.

Член 270 а

Допълнително рисково тегло

- (1) Когато поради небрежност или пропуск дадена институция не изпълнява изискванията в глава 2 от [Регламента относно секюритизациите] по отношение на даден съществен аспект, компетентните органи налагат пропорционално допълнително рисково тегло от най-малко 250 % от рисковото тегло (с максимален размер 1 250 %), което се прилага спрямо съответните секюритизиращи позиции по начина, описан съответно в член 247, параграф 6 или в член 337, параграф 3. Допълнителното рисково тегло се увеличава постепенно с всяко следващо нарушение на разпоредбите за надлежна проверка. Компетентните органи вземат предвид изключенията за някои от секюритизациите, предвидени в член 4, параграф 4 от [Регламента относно секюритизациите] чрез намаляване на рисковото тегло, което в противен случай биха присъдили съгласно настоящия член по отношение на

секюритизация, за която се прилага член 4, параграф 4 от [Регламента относно секюритизациите].

- (2) ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел да улесни сближаването на надзорните практики във връзка с прилагането на параграф 1 от настоящия член, включително мерките, които трябва да бъдат предприемани в случай на неспазване на задълженията, свързани с надлежната проверка и управлението на риска. ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.
- (3) На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

РАЗДЕЛ 4

ВЪНШНИ КРЕДИТНИ ОЦЕНКИ

Член 270 б

Използване на кредитни оценки, присъдени от АВКО

За да определят рисковото тегло на дадена секюритизираща позиция в съответствие с настоящата глава, институциите могат да използват само кредитни оценки, когато тези оценки са били присъдени или одобрени от АВКО в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009.

Член 270 в

Изисквания към кредитните оценки на АВКО

За целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции съгласно раздел 3 институциите използват кредитна оценка на АВКО само когато са изпълнени следните условия:

- а) не съществува несъответствие между видовете плащания, отразени в кредитната оценка, и видовете плащания, на които кредитната институция има право по договора, пораждащ съответната секюритизираща позиция;
- б) АВКО оповестява кредитните оценки и анализа на загубите и паричните потоци, както и информация за чувствителността на рейтингите към промените в основните допускания, използвани при определянето на рейтингите, включително показателите на базисните експозиции, а също и информация за процедурите, методологиите, допусканията и основните елементи, обуславящи кредитните оценки в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009. За целите на настоящата буква информацията се счита за общодостъпна, когато е публикувана в достъпен формат. Информацията, предоставена на ограничен брой лица, не се счита за общодостъпна;
- в) кредитните оценки са включени в миграционната матрица на АВКО;
- г) кредитните оценки не са основани изцяло или частично на подкрепа без финансиране, предоставена от самата институция. Когато дадена позиция е основана изцяло или частично на подкрепа без финансиране институцията счита позицията за позиция без рейтинг за целите на

изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции по отношение на тази позиция в съответствие с раздел 3;

- д) АВКО е поела ангажимент да оповести и изясни начина, по който показателите на групата от активи влияят върху кредитната оценка.

Член 270 г

Използване на кредитните оценки

- (1) Институцията може да избере една или повече АВКО, чиито кредитни оценки да използва при изчисляването на размера на своите рисково претеглени експозиции съгласно настоящата глава („призната АВКО“).
- (2) Институцията използва кредитните оценки на секюритизиращите си позиции по последователен и неизбирателен начин, като за целта спазва следните изисквания:
 - а) институцията не използва кредитни оценки, присъдени от дадена АВКО, за позициите си в дадени траншове, и кредитни оценки, присъдени от друга АВКО, за позициите си в други траншове в рамките на една и съща секюритизация, независимо дали те са били оценени от първата АВКО;
 - б) когато дадена позиция има две кредитни оценки от признати АВКО, институцията използва по-малко благоприятната кредитна оценка;
 - в) когато дадена позиция има три или повече кредитни оценки от признати АВКО, се използват двете най-благоприятни кредитни оценки. Когато двете най-благоприятни кредитни оценки се различават, се използва по-малко благоприятната от двете;
 - г) институцията не изисква активно оттеглянето на по-неблагоприятните рейтинги.
- (3) Когато базисните за секюритизацията експозиции се ползват от пълна или частична приемлива кредитна защита в съответствие с глава 4, а ефектът от тази защита е отразен в кредитната оценка, присъдена на дадена секюритизираща позиция от призната АВКО, институцията използва рисковото тегло, свързано с тази кредитна оценка. Когато кредитната защита, посочена в настоящия параграф, не е приемлива съгласно условията по глава 4, кредитната оценка не се признава и секюритизиращата позиция се третира като позиция без рейтинг.
- (4) Когато секюритизиращата позиция се ползва от приемлива кредитна защита в съответствие с глава 4, а ефектът от тази защита е отразен в кредитната оценка, присъдена от призната АВКО, институцията третира секюритизиращата позиция като позиция без рейтинг и изчислява размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с глава 4.

Член 270 д

Съотнасяне на секюритизациите

ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел обективно и последователно съотнасяне на степените на кредитно качество, посочени в настоящата глава, към съответните кредитни оценки на всички АВКО. За целите на настоящия член ЕБО:

- а) прави разграничение между съответните степени на риск, изразени чрез всяка кредитна оценка;
- б) разглежда количествени фактори, като например проценти на неизпълнение или на загуба, както и данни от минали периоди за кредитните оценки на всяка АВКО за различни класове активи;
- в) разглежда качествени фактори, като например разнообразието от сделки, оценявани от АВКО, нейната методология и значението на кредитните ѝ оценки, по-специално дали те отчитат очакваната загуба или първата парична загуба, своевременното изплащане на лихвите или окончателното изплащане на лихвите;
- г) гарантира, че за секюритизиращите позиции, за които въз основа на кредитните оценки на АВКО се прилага едно и също рисково тегло, се използват еквивалентни степени на кредитен риск.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 юли 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010“.

- (5) Член 337 се заменя със следното:

„Член 337

Капиталови изисквания за секюритизиращите инструменти

- (1) По отношение на инструментите в търговския портфейл, които представляват секюритизиращи позиции, институцията претегля нетните позиции, изчислени в съответствие с член 327, параграф 1, с 8 % от рисковото тегло, което институцията би приложила към позицията в банковия си портфейл съгласно дял II, глава 5, част трета, раздел 3.
- (2) При определянето на рисковите тегла за целите на параграф 1 оценките на PD и LGD могат да бъдат определени въз основа на оценките, получени при прилагане на модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск от институция, на която е разрешено да използва вътрешен модел за специфичния риск по дългови инструменти. Вторият вариант може да се използва само с разрешението на компетентните органи, което се предоставя, ако тези оценки отговарят на количествените изисквания за вътрешнорейтинговия подход, установени в дял II, глава 3.

В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО издава указания за използването на оценки за PD и LGD като изходни данни, когато тези оценки се основават на модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск.

- (3) За секюритизиращите позиции, за които се изисква допълнително рисково тегло в съответствие с член 247, параграф 6, се прилага тегло в размер на 8 % от общото рисково тегло.
- (4) Институцията събира претеглените позиции, получени при прилагането на параграфи 1, 2 и 3 независимо дали са дълги или къси, за да изчисли капиталовото си изискване за специфичен риск, с изключение на секюритизиращите позиции, за които се прилага член 338, параграф 4.
- (5) Когато институцията — инициатор на традиционна секюритизация, не отговаря на условията за прехвърляне на значителен риск по член 244, тя включва базисните за секюритизацията експозиции в своите изчисления на капиталовото изискване по същия начин, както ако тези експозиции не бяха секюритизирани.
- Когато институцията — инициатор на синтетична секюритизация, не отговаря на условията за прехвърляне на значителен риск по член 245, тя включва базисните за секюритизацията експозиции в своите изчисления на капиталовите изисквания по същия начин, както ако тези експозиции не бяха секюритизирани, и не отчита ефекта от синтетичната секюритизация за целите на кредитната защита.“
- (9) Пета част се заличава.
- (10) В член 456, параграф 1 се добавя следната буква к):
- а) изменение на разпоредбите относно изчисляването на рисково претегления размер на експозициите на секюритизиращите позиции съгласно членове 247 — 270а с цел отчитане на развитието или промените в международните стандарти за секюритизациите.
- (11) В член 457 буква в) се заменя със следното:
- а) „капиталовите изисквания във връзка със секюритизацията съгласно членове 242 — 270 а“.
- (12) Въмква се следният член 519 а:

„Член 519 а

Доклад

В срок от 3 години от [да се впише датата на влизане в сила на настоящия регламент] Комисията представя доклад на Европейския парламент и Съвета относно прилагането на разпоредбите в дял II, глава 5, трета част в контекста на развитието, наблюдавано на пазарите на секюритизации. По-специално докладът съдържа оценка на въздействието на йерархията на методите, определена в член 254, относно емисиите и инвестиционната дейност на институциите в рамките на пазарите на секюритизации в Съюза, както и оценка на въздействието върху финансовата стабилност на Съюза и държавите членки.

Член 2

Преходни разпоредби относно неприключените секюритизиращи позиции

По отношение на секюритизиращите позиции, които към [датата, посочена в член 3, параграф 2/конкретна дата] са текущи, институциите могат да продължат да прилагат разпоредбите, съдържащи се в дял II, глава 5, трета част и в член 337 от Регламент (ЕС) № 575/2013, до 31 декември 2019 г. във варианта, който е в сила на [деня преди датата, посочена в член 3, параграф 2], при условие че институциите:

- (a) уведомят компетентния орган за намерението си да прилагат настоящия член в срок до [конкретна дата];
- (b) прилагат настоящия член по отношение на всички текущи секюритизиращи позиции, държани от институцията към [датата, посочена в член 3, параграф 2/конкретна дата].

Член 3

Влизане в сила и начална дата на прилагане

- (1) Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
- (2) Настоящият регламент се прилага от [датата на влизане в сила].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател